

Biblicum

- tidskrift för biblisk tro och forskning

Nr 4 2007 Årg. 71

INNEHÅLL

Redaktionellt. SE	145
Första Petrusbrevet - revisionsförslag. SE	146
Har vi plats? SE	155
Gudstjänst och ”den goda delen” (Luk. 10:42). Stefan Hedkvist.....	157
”Mina ögon har sett din frälsning”. Tor Jakob Welde.....	162
En övernaturlig födelse. SE.....	166
”Kyrkan har missförstått vem Jesus egentligen var”. SE.....	169
<i>Utblick över samtiden</i>	177
Gåvoredovisning	190

BIBLICUM – tidskrift för biblisk tro och forskning

Ansvarig utgivare: Stefan Hedkvist.

Redaktör: Seth Erlandsson

Redaktionskommitté: Seth Erlandsson, Stefan Hedkvist, Alvar Svenson, Egil Edvardsen och Øyvind Edvardsen.

Tidskriften utkommer med fyra nummer per år.

Prenumerationspris: 200 svenska kr (stud 100 SEK),
prenumeranter i Norge betalar 225 norska kr (stud 135 NOK),
prenumeranter i Danmark 215 danska kr (stud 130 DKK),
prenumeranter i Finland och övriga Europa 26 euro (stud 16 EUR),
prenumeranter i övriga världen 30 euro (stud 20 EUR).

Plusgiro Sverige 152335-6

DnB NOR Norge 7877.08.15400

SAMPO Finland 800017-70843747

Tidskriftens expedition:

Ingvar Adriansson, Släntvägen 10, 331 35 Värnamo

E-mail: biblicum@bredband.net

Redaktionens adress:

Seth Erlandsson, Vitmåragatan 9B, 722 26 Västerås

E-mail: seth.erlandsson@tele2.se

Glöm inte anmäla adressändring.

BIBLICUM

tidskrift för biblisk tro och forskning

4/2007

Redaktionellt

År 2007 (årgång 71) närmar sig sitt slut. Vi tackar alla prenumeranter och läsare som ytterligare ett år troget tagit del av tidskriftens undervisning, en uppmuntran för oss att fortsätta vårt arbete för biblisk tro och forskning. Vi hoppas på fortsatt stöd och hjälp med att sprida tidskriften. Stort tack för alla gåvor till arbetet.

Några av Biblicums mångåriga vänner har under året som gått nått fram till målet för sin jordevandring, den himmelska glädjen. Därför innehåller detta nummer, förutom en rad bibelartiklar och utblickar över samtiden, för ovanlighetens skull en begravningspredikan som lyfter fram glädjen över det himmelska hoppet och grunden för detta hopp. Det yttersta syftet med vårt arbete för biblisk tro är ju att bibelstudiet ska öppna våra ögon så att vi med Simeon kan säga: ”Mina ögon har sett din frälsning” (Luk. 2:30).

Red. ser fram emot arbetet med en ny, och som vi tror, spännande årgång av denna tidskrift. Av uppmuntrande brev (tack för alla brev) är det tydligt att behovet av en bibeltrogen facktidskrift med klagörande bibelartiklar är stort. Oklarhet över vad som verkligen står i Bibeln leder lätt till tveksamhet inför det livgivande bibelordet. Man tappar glädjen och frimodigheten i Ordet och den dagliga bibelläsningen blir inte längre så angelägen. Det är djupt tragiskt när Bibelns stora rikedomar lämnas obrukade och själen sätts på svältkost till följd av vilseledande bibelkritik och förkunnelse. I detta nummer belyser vi bl.a. några allvarliga förvanskningar av vad Bibeln verkligen lär. **GLÖM INTE ATT PRENUMERERA FÖR 2008!**

SE

Första Petrusbrevet - revisionsförslag

Hälsning

1 ¹Från Petrus, Jesu Kristi apostel, till de utvalda som lever kringsspridda som främlingar i Pontus, Galatien, Kappadokien, Asien och Bitynien. ²Ni är av Gud Fadern förutbestämda genom Andens helgelse till lydnad och rening med Jesu Kristi blod. Nåd och frid åt er i allt rikare mått.

Ett levande hopp

³Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader! I sin stora barmhärtighet har han genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp, ⁴till ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna och som väntar på er i himlen. ⁵Guds makt ska genom tron bevara er fram till den frälsning som finns beredd och ska uppenbaras i den sista tiden.

⁶Gläd er därför, även om ni nu en kort tid måste utstå prövningar av olika slag. ⁷Det sker för att äktheten i er tro, långt värdefullare än guld som är förgängligt trots att det prövas i eld, ska bli till lov, pris och ära när Jesus Kristus uppenbarar sig. ⁸Honom älskar ni utan att ha sett honom, och fastän ni inte ser honom nu, tror ni på honom och jublar i obeskrivlig, himmelsk glädje ⁹när ni nu är på väg att vinna målet för er tro – era själars frälsning.

¹⁰Det var denna frälsning som profeterna sökte och forskade efter, de som profeterade om den nåd som ni skulle få. ¹¹De försökte utforska vem eller vilken tid Kristi Ande i dem syftade på, när han förutsa Kristi lidanden och den härlighet som skulle följa. ¹²Det uppenbarades för dem att det inte var sig själva utan er som de tjänade med sitt budskap. Och detta har

* Detta brev av aposteln Petrus till de kristna i Mindre Asien har till syfte att trösta och förmana adressaterna (5:12) som lider för sin tros skull (1:6, 3:13-17, 4:12-19, 5:9).

1:1 *Asien* Se not till Apg 2:9.

1:2 *förutbestämda* Ordagrant: ”i förväg kända (som hans egna)”.

1:2 *rening* Ordagrant: ”bestänkelse” (se Jes 52:15).

nu förkunnats för er genom dem som i den helige Ande, sänd från himlen, har gett er evangeliet – detta som änglarna längtar efter att få inblick i.

Ni ska vara heliga

¹³Spänn därför bältet om livet, var vakna och sätt ert hopp helt och fullt till den nåd som ni ska få när Jesus Kristus uppenbarar sig. ¹⁴Som lydnamens barn ska ni inte låta er styras av de begär som ni levde i förut, när ni ännu var okunniga. ¹⁵Nej, liksom han som har kallat er är helig, ska också ni vara heliga i allt vad ni gör. ¹⁶Det står ju skrivet: *Ni ska vara heliga, för jag är helig.*

¹⁷Om ni säger ”Fader” till honom som opartiskt dömer var och en efter hans gärning, vandra då i gudsfruktan under er tid här som främlingar. ¹⁸Ni vet ju att det inte var med förgängliga ting som silver eller guld ni blev friköpta från det meningslösa liv ni ärvt från era fäder, ¹⁹utan med Kristi dyrbara blod, som med blodet av ett lamm utan fel och brist. ²⁰Han var utsedd redan före världens skapelse men har nu i den yttersta tiden uppenbarats för er skull, ²¹ni som genom honom tror på Gud som uppväckte honom från de döda och gav honom härlighet, så att er tro och ert hopp står till Gud.

Guds levande ord

²²Ni har renat era själar genom att lyda sanningen, så att ni älskar varandra uppriktigt som bröder. Älska då varandra innerligt, av rent hjärta. ²³Ni är ju födda på nytt, inte av förgänglig säd utan av oförgänglig, genom Guds levande ord som består. ²⁴För *allt kött är som gräset, och all dess härlighet som blomman i gräset. Gräset vissnar bort och blomman faller av,* ²⁵men Herrens ord består i evighet. Detta är det ord som har förkunnats för er.

2¹Lägg därför bort all ondska, falskhet och hyckleri, avund och förtal. ²Som nyfödda barn ska ni längta efter den rena andliga mjölken, så att ni genom den växer upp till frälsning, ³när ni nu har *smakat att Herren är god.*

1:13 *Spänn därför bältet om livet* Se not till Luk 12:35.

1:16 3 Mos 11:44f.

1:24-25 Jes 40:6f.

Ett heligt prästerskap

⁴Kom till honom, den levande stenen, förkastad av människor men utvald och dyrbar inför Gud. ⁵Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, till ett heligt prästerskap som frambär andliga offer som Gud tar emot med glädje tack vare Jesus Kristus. ⁶Det står nämligen i Skriften: *Se, jag lägger i Sion en utvald, dyrbar hörnsten, och den som tror på den ska aldrig komma på skam.* ⁷För er som tror är den alltså dyrbar, men för dem som inte tror har *stenen som byggnadsarbetarna förkastade blivit en hörnsten, ⁸en stötesten och en klippa till fall.* De stöter emot den därför att de inte lyder ordet. Så var det också bestämt om dem.

⁹Men ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk för att förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er ut ur mörkret till sitt underbara ljus. ¹⁰Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk, ni som inte hade fått barmhärtighet har nu fått barmhärtighet.

Ett nytt liv

¹¹Mina älskade, jag uppmanar er som främlingar och gäster att hålla er borta från de köttliga begären som för krig mot själen. ¹²Uppför er väl bland hedningarna så att de, när de anklagar er som förbrytare, får se era goda gärningar och prisar Gud den dag han uppsöker dem.

¹³Underordna er alla mänskliga myndigheter för Herrens skull, både kejsaren som högste härskare ¹⁴och landshövdingarna, som är utsända av honom för att straffa dem som gör det onda och hedra dem som gör det goda. ¹⁵Det är Guds vilja att ni genom att göra gott ska tysta munnen på oförståndiga och okunniga människor. ¹⁶Ni är fria, men använd inte friheten som täckmantel för att göra det onda, utan tjäna Gud. ¹⁷Visa aktning för alla, älska era trossyskon, frukta Gud och vörda kejsaren.

Kristus som föredöme och Frälsare

¹⁸Ni slavar, underordna er era herrar och visa dem all respekt, inte bara de

2:3 Ps 34:9.

2:6 Jes 28:16.

2:7 Ps 118:22.

2:8 Jes 8:14.

2:9 2 Mos 19:5f, Jes 43:20f.

goda och milda utan även de hårda. ¹⁹Det är en nåd om man har Gud för ögonen och därför håller ut när man får lida oskyldigt. ²⁰Vad är det för berömvärdt om ni står ut med att bli slagna när ni syndar? Men om ni står ut med att lida när ni gör det goda, är detta välbehagligt inför Gud.

²¹Det är till detta ni är kallade. Kristus led ju i ert ställe och efterlämnade ett exempel åt er, för att ni skulle följa i hans fotspår. ²²*Han hade inte begått någon synd, och svek fanns inte i hans mun.* ²³När han blev hånad svarade han inte med hån, när han fick lida svarade han inte med hot, utan han överlämnade sig åt honom som dömer rättvist. ²⁴Våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. Och genom hans sår har ni blivit helade. ²⁵Ni var som vilsegångna får, men nu har ni vänt om till era själars herde och vårdare.

Man och hustru

3 ¹På samma sätt ska ni hustrur underordna er era män, så att också de som inte vill tro ordet kan vinnas utan ord genom sina hustrurs liv, ²när de ser hur gudfruktigt och rent ni lever. ³Er prydnad ska inte vara yttre ting som konstfulla håruppsättningar, påhängda guldsmycken eller fina kläder, ⁴utan hjärtats dolda människa med den oförgängliga skönheten hos en mild och stilla ande. Detta är mycket dyrbart i Guds ögon. ⁵Så prydde sig också förr de heliga kvinnor som satte sitt hopp till Gud. De underordnade sig sina män, ⁶så som Sara var lydlig mot Abraham och kallade honom herre. Hennes barn har ni blivit när ni gör det som är gott och inte låter er skrämmas.

⁷På samma sätt ska ni män leva förståndigt tillsammans med era hustrur, som är det svagare kärlet. Visa dem aktning som medarvingar till livets nåd, så att inte era böner blir hindrade.

Att lida för Kristi skull

⁸Till sist, var alla ett i själ och sinne, visa medkänsla och syskonkärlek, var barmhärtiga och ödmjuka. ⁹Löna inte ont med ont eller skymf med skymf. Tvärtom, välsigna, eftersom ni är kallade att ärva välsignelse.

2:22 Jes 53:9.

3:7 *det svagare kärlet* Se not till 1 Tess 4:4.

¹⁰För

*den som älskar livet
och vill se goda dagar
ska avhålla sin tunga
från det som är ont
och sina läppar från att tala svek.*

¹¹*Han ska vända sig bort
från det onda och göra det goda,
söka friden och sträva efter den.*

¹²*För Herrens ögon är vända
till de rättfärdiga,
och hans öron till deras bön.
Men Herrens ansikte är emot
dem som gör det onda.*

¹³Vem kan göra er något ont om ni ivrar för det goda? ¹⁴Ja, även om ni skulle få lida för rättfärdighetens skull är ni saliga. Var inte rädda för deras hot och låt er inte skrämmas. ¹⁵Herren Kristus ska ni hålla helig i era hjärtan, alltid beredda att svara var och en som ber er förklara det hopp ni har. ¹⁶Men gör det ödmjukt, med respekt och ett rent samvete, så att de som talar illa om ert goda liv i Kristus får skämmas för sitt förtal. ¹⁷Det är bättre att lida för goda gärningar, om det skulle vara Guds vilja, än att lida för onda gärningar.

Dopet och det nya livet

¹⁸Så led också Kristus en gång för våra synder. Rättfärdig led han i orättfärdigas ställe för att föra oss till Gud. Han blev dödad till kroppen, men levandegjord genom Anden. ¹⁹I Anden gick han bort och förkunnade sin seger för andarna i fängelset, ²⁰för dem som en gång var olydiga när Gud tålmodigt väntade under Noas dagar medan arken byggdes. I den blev några få, åtta personer, frälsta genom vattnet. ²¹Efter denna förebild frälser nu dopet också er. Det innebär inte att kroppen renas från smuts

3:10-12 Ps 34:13f.

3:18-19 *genom Anden* Annan översättning: ”till anden”.

3:19 *förkunnade sin seger* Grundtextens ord (”förkunnade”) verkar här, till skillnad från 4:6 (”evangeliet predikades”), vara valt med hänsyn till att det är riktat mot dem som inte trodde under Noas tid.

3:21 *denna förebild* Dvs syndaflosovattnet.

utan ett rent samvetes bekännelse till Gud genom Jesu Kristi uppståndelse, ²²han som har stigit upp till himlen och sitter på Guds högra sida sedan änglar, furstar och makter har blivit lagda under honom.

Ett liv i Guds vilja

4¹När nu Kristus har lidit till kroppen, ska också ni bevärma er med samma sinne. Den som fått lida till kroppen har nämligen slutat synda, ²så att han den tid han har kvar här i sin kropp inte längre lever efter människors begär utan efter Guds vilja. ³Ni har levt länge nog på hedningarnas vis – i orgier och begär, i fylleri och dryckeslag, i vilda fester och förbjudna avgudakulter. ⁴Därför blir de förvånade och hånar er, när ni inte längre störtar er ner med dem i samma ström av utsvävningar. ⁵Men de ska stå till svars inför honom som är redo att döma levande och döda. ⁶Det var därför evangeliet predikades också för dem som nu är döda, för att de visserligen skulle dömas kroppsligen som människor döms, men leva andligen så som Gud lever.

⁷Slutet på allting är nära. Var därför förståndiga och nyktra så att ni kan be. ⁸Framför allt ska ni älska varandra innerligt, för *kärleken skyler över många synder*. ⁹Var gästfria mot varandra utan att klaga. ¹⁰Tjäna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd. ¹¹Om någon talar ska han tala i enlighet med Guds ord. Har någon en tjänst ska han tjäna med den kraft Gud ger, så att Gud i allt blir ärad genom Jesus Kristus. Hans är äran och makten i evigheters evighet! Amen.

Glädje mitt under lidandet

¹²Mina älskade, var inte förvånade över den eld ni måste gå igenom för att provas, som om det var något oväntat som hände er. ¹³Nej, gläd er när ni delar Kristi lidanden. Då ska ni också få jubla och glädja er när han uppenbarar sig i sin härlighet. ¹⁴Saliga är ni om ni hånas för Kristi namns skull. Då vilar härlighetens Ande, Guds Ande, över er. ¹⁵Det får inte ske att någon av er får lida som mördare eller tjuv eller förbrytare eller någon som rotar i andras angelägenheter. ¹⁶Men om någon får lida för att han är kristen, ska han inte skämmas utan prisa Gud genom det namnet.

4:8 Ords 10:12.

¹⁷Tiden är nämligen inne för domen, och den börjar med Guds hus. Men om den börjar med oss, vad blir då slutet för dem som inte lyder Guds evangelium? ¹⁸Och *om den rättfärdige med knapp nöd blir frälst, vad blir det då av den ogudaktige och syndaren?* ¹⁹Därför ska de som efter Guds vilja får lida anförtro sina själar åt sin trofaste Skapare och fortsätta göra det som är gott.

Förmaningar

5¹Jag uppmanar nu de äldste bland er, jag som själv är en äldste och ett vittne till Kristi lidanden och som också har del i den härlighet som ska uppenbaras: ²var herdar för Guds hjord som finns hos er och vaka över den, inte av tvång utan av fri vilja, så som Gud vill, inte för egen vinning utan med hängivet hjärta. ³Uppträd inte som herrar över dem anförtrotts er, utan var föredömen för hjorden. ⁴När den högste herden uppenbarar sig ska ni få härlighetens segerkrans som aldrig vissnar.

⁵Likaså ni yngre, underordna er de äldre. Och ni alla, klä er i ödmjukhet mot varandra. För *Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd.* ⁶Ödmjuka er alltså under Guds mäktiga hand, så ska han upphöja er när tiden är inne. ⁷Och kasta alla era bekymmer på honom, för han har omsorg om er.

Var vaksamma

⁸Var nyktra och vaksamma. Er motståndare djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon att sluka. ⁹Gör motstånd mot honom, orubbliga i tron, och tänk på att era bröder här i världen utstår samma lidanden. ¹⁰All nåds Gud, som har kallat er till sin eviga härlighet i Kristus sedan ni en kort tid har lidit, han ska upprätta, stödja, styrka och befästa er. ¹¹Hans är makten i evighet! Amen.

Avslutning

¹²Med hjälp av Silvanus, som jag anser vara en trofast broder, har jag skrivit kortfattat till er för att förmana er och bekräfta att detta är Guds

4:18 Ords 11:31.

5:5 *äldre* Annan översättning: "äldste".

5:5 Ords 3:34.

5:12 *Silvanus* omnämns i Apg 15:22, 40 under namnet Silas.

sanna nåd. Stå fasta i den. ¹³Församlingen i Babylon, utvald liksom ni, hälsar till er. Och det gör även min 'son' Markus. ¹⁴Hälsa varandra med kärlekens kyss. Frid vare med er alla i Kristus.

Några kommentarer

Det har nu gått närmare 10 år sedan Svenska Folkbibeln kom ut 1996 (NT) och 1998 (GT), efterlängtd av tusentals bibeltrogna kristna i Sverige. Översättningen har lästs och uppskattats i gudstjänster och enskilt bibelstudium. Det har dock inkommit synpunkter på språkdräkten, som trots att den färdigställdes på 90-talet i många stycken återspeglar en äldre tids språk, präglad av 1917 års bibelöversättning.

Därför har vi bedömt att Svenska Folkbibeln har behov av en språklig ansiktslyftning, så att Guds Ord blir mottaget i 2000-talets Sverige just så levande och relevant som när den helige Andes inspiration frambringade de heliga grundtexterna. Här följer några kommentarer och slutsatser för Första Petrusbrevet kap. 1 med anledning av det revisionsförslag som arbetsgruppen tagit fram:

Kommatecknen kommer att minska avsevärt. Ett tydligt kännetecken på tidigare generationers svenska är de många kommatecknen, som för modernare läsare kan ge ett upphackat intryck så att SFB98 inte flyter riktigt. Många kommatecken kan tas bort helt – exempel från första kapitlet är vid "Gud, Fadern" i 1:2, "när" i 1:7, "tror" i 1:8, "som" i 1:17, inskottsfrasen 1:18 och "utan" i 1:22. Vissa kommatecken kan istället ersättas med andra skiljetecken för att skapa variation i framställningen, exempelvis tankestrecket i 1:9.

En annan modernisering består i ledigare formuleringar som också ligger närmare grundtexten. Exempelvis nådhälsningen i 1:2 där SFB98s "Må nåd...komma er till del" blivit "Nåd...åt er". Fler varsamma omformuleringar finns i 1:4, där "är förvarat åt er" blivit "väntar på er" (vilket inte ger bilden av en himmelsk lagerlokal) och i 1:5 där "Guds makt" blivit subjektet för att slippa "med" eller två "genom".

Modernisering får dock inte innebära att man kommer bort från grundtextens budskap. I samma vers (1:2) har vi sett ett behov att strama upp den mot grundtexten. SFB98s lite lediga "förutbestämda till att helgas genom

5:13 *Babylon* uppfattas vanligen som ett symboliskt namn för Rom.

Anden, så att ni lyder och blir bestänkta med Kristi blod” kan ge det felaktiga intrycket att helgelsen sker först, medan Kristi blod kommer in sedan efter en tids lydnad och trogen tjänst. Revisionsförslaget följer grundtexten närmare. Ordet ”rening” i revisionsförslaget vill återge vad ”bestänkelse” innebar i det israelitiska offersystemet. Det ordagranna ”bestänkelse” återfinns i noten. Rent allmänt har revisionen på många ställen närmat sig grundtextens formuleringar där dessa samtidigt också blivit klaraste och mest kärnfulla svenskan.

En vers som krävt grundligare genomarbetning är 1:7, där kopplingen bakåt till 1:6 inte kommer till uttryck i SFB98. Grundtexten har ”för att”. Ett ”Det sker” blir nödvändigt för att behålla ny mening i 1:7. ”Äktheten i er tro” är det viktiga subjektet, värdefullheten en inskjuten kommentar och ”bli till lov, pris och ära” målet för Guds handlande. Nu följer meningens grundtextens struktur mycket närmare, och har dessutom blivit klarare och begripligare i sammanhanget.

I 1:8 vid ”jublar” finns inte ”över honom” i grundtexten, och meningen flyter smidigare utan detta tillägg. ”Ännu” har blivit det modernare ”än”, liksom ”då” blivit ”när” i 1:9.

Stavningen föreslås bli ledigare. ”Skall” blir ”ska” (1:7) och ”sade” blir ”sa” (i 1:11 ”förutsa”), vilket redan är vanligare än ”sade” i tryckt tidningstext och förmodas bli än vanligare om fem-tio år när revisionsförslaget eventuellt kan vara färdigt för publicering.

SE

Har vi plats?

Det är för trångt. Vi måste bygga ut. Vi har inte plats för det eller det. Det ryms ingenting mer. Så kan det ibland låta när det gäller möbler eller husgeråd eller kanske böcker.

När det gäller våra huvuden kan det också bli trångt. Det är så mycket vi ska ha utrymme för förutom egna tankar, planer och kanske bekymmer. Vi blir nästan dränkta av reklam och alla möjliga mänskliga tankar via tidningar, radio, TV, Internet mm.

Enligt Joh. 8:37 säger Jesus till judarnas ledare: ”Jag vet att ni är Abrahams barn, men ni vill döda mig *därför att mitt ord inte får plats hos er.*” Många översättningar har skyggat för denna ordagranna översättning. KB 1917 och Giertz har ”eftersom mitt ord icke får någon ingång i eder”, Hedegård och SFB98 ”därför att ni inte förstår mitt ord”. Andra översättningar har tagit fasta på det ordagranna ”ha plats för, ha utrymme”, t.ex. Normalupplagen 1883 (”emedan mitt ord icke har rum i eder”), den norska översättningen 1930 (”fordi mitt ord ikke finner rum i eder”) och den norska översättningen 1978 (”for mitt ord får ikke rom hos dere”).

Verbet som står i den grekiska grundtexten (*chârein*) står också i 2 Kor. 7:2 som där i regel översätts med ”ge oss rum”: ”Ge oss rum i era hjärtan” (SFB98), ”Gi rom for oss i hjertet!” (N78), ”Gi oss rum!” (N30).

Andlig blindhet är enligt Bibeln en följd av syndafallet. Utan Guds ord, det sanna ljuset, famlar vi i mörker. ”Vi famlar som blinda längs väggen, famlar som hade vi inte ögon. Vi stapplar mitt på dagen som vore det skymning” (Jes. 59:10). Vi är blinda både för vår egen synd och för frälsningens gåva, den Messias som är Faderns utsände, enfödde Son. Har vi inte plats för Guds ord som uppenbarar vem Jesus är och vad han har gjort och gör för oss, förblir vi i andligt mörker. När Jesus som den utlovade Frälsaren kom till sina egna landsmän, vände de flesta honom ryggen (Joh. 1:11; 3:19). Judarnas ledare uppfattade honom som en hädare som *gjort sig* till Gud när han i själva verket *var och är* Gud (Joh. 10:33, 38). De hade inget utrymme för ”det sanna ljuset” (Joh. 1:9) och ville därför döda honom. Allt utrymme i deras huvuden upptogs av egna

tankar och funderingar i strid med vad Mose och profeterna uppenbarat om den ende Frälsaren från synden, döden och djävulen. ”Om ni trodde Mose, skulle ni tro på mig, för om mig har han skrivit” (Joh. 5:46).

När vi nu arbetar med en revision av SFB98 kommer vi nog att över-sätta Joh. 8:37 ordagrant: ”Jag vet att ni är Abrahams barn, men ni vill döda mig därför att mitt ord inte får plats hos er.” Fiendskap mot Jesus har sin grund i att vi inte har plats för Guds ord, det enda som kan skingra mörkret och vår andliga blindhet. Bara Guds ord uppenbarar för oss vem Jesus verkligen är. Det är allvarligt om egna funderingar och all möjlig världslig propaganda så fyller våra hjärtan och sinnen, att vi inte har plats för Guds ord.

SE

Gudstjänst och ”den goda delen” (Luk. 10:42)

Av Stefan Hedkvist

Ordet ”gudstjänst” kan förstås på två olika sätt. Det kan antingen syfta på *att vi tjänar Gud* med våra psalmer och böner, och i övrigt i våra liv med vårt arbete och våra gärningar. Allt det vi säger och gör till Guds ära kan kallas gudstjänst. Men ordet ”gudstjänst” kan också syfta på *att Gud tjänar oss*, i gudstjänsten genom sitt ord och sakrament och i övrigt med allt han ger oss både för detta livet och det eviga. Vår del i den ”gudstjänsten” är inte att vi gör något för Gud utan att vi tror de ord han talar till oss och genom tron tar emot de gåvor han ger oss.

Skillnaden mellan dessa två slag av ”gudstjänst” är lika stor som skillnaden mellan lag och evangelium. Bibeln innehåller två läror som är helt olika varandra till innehåll och syfte, lagens lära och evangeliets lära. Vissa saker i bibeln kan vara svåra att förstå om man inte lärt sig känna igen dessa båda läror. Sedan är det mycket viktigt för vår frälsning att vi lär oss skillnaden mellan lagen och evangeliet.

Skillnaden mellan lagen och evangeliet

Lagens lära är alla de bibelord som handlar om oss och våra gärningar. Lagen är sammanfattad i de 10 budorden. Lagen befäller oss vad vi ska göra. Den kräver att vi ska vara på ett visst sätt; den kräver att vi ska vara heliga så som Gud är helig. Lagen kräver ett visst arbete av oss: vi ska tänka, tala och göra endast det som är gott och som lagen befäller. Lagen innehåller även hotelser: den hotar var och en som inte uppfyller lagens krav med förbannelse och straff. Men lagen innehåller också löften: lagen utlovar evigt liv, men bara till den människa som uppfyller lagen på ett fullkomligt sätt.

Hela lagen kan sammanfattas så som Jesus gör i Matteusevangeliet 22:37-40: ”Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. Detta är det största och främsta budet.

Sedan kommer ett som liknar det: Du ska älska din nästa som dig själv. På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna.” *Lagen talar om oss och våra gärningar och säger hur vi ska vara och vad vi ska göra.* Lagen kräver arbete och tjänst av oss. Här är Gud mottagare och vi är tjänare. Det är honom vi ska tjäna med hela vårt liv. Detta är den gudstjänst som lagen kräver.

Men bibeln innehåller också en annan lära med ett helt annat innehåll. Det är evangeliets lära. *Evangeliet talar inte ett enda ord om oss och våra gärningar, det kräver ingenting av oss, ställer inga villkor och hotar inte. Evangeliet är de bibelord som handlar om Gud, hans ord och gärningar.* Evangeliet handlar om vad Gud gjort för oss, vad han fortfarande gör för oss och vad han ska göra för oss och ge oss.

I lagen är det *vi* som arbetar och tjänar Gud och Gud som är mottagare av våra tjänster. I evangeliet är det precis tvärtom. Där är det *Gud* som handlar och gör saker för oss. Evangeliet handlar om hur Gud tjänar oss. I evangeliet är vi mottagare och det är bara för oss att höra och tro Guds löften och ta emot hans välgärningar och gåvor.

Vi får kunskap om dessa båda läror på lite olika sätt

Lagen har alla människor någon slags kunskap om. Alla människor har av sig själva någon slags kunskap om vad kärlek, godhet, ärlighet och generositet innebär. Likadant vet alla att det är fel att dräpa, stjäla och ljuga. Alla människor får dåligt samvete när de gjort det som är fel. Men naturligtvis är det i Bibeln som vi på ett klart och felfritt sätt får veta vad Gud kräver av oss och hur vi ska leva. *Evangeliet däremot har vi människor ingen som helst kunskap om av oss själva.* Evangeliet kallas i bibeln en ”hemlighet som under oändliga tider har varit dold”. Evangeliets innehåll har inte kunnat tänkas ut av någon människa utan har uppenbarats av Gud.

Det är främst genom Jesus Kristus som Gud har uppenbarat evangeliet och därför är det ytterst viktigt att vi lyssnar till hans ord. Jesus säger själv:

*Herrens Ande är över mig,
ty han har smort mig
till att predika glädjens budskap
för de fattiga.*

*Han har sänt mig för att ropa ut
frihet för de fångna
och syn för de blinda,
för att ge de betryckta frihet
och predika ett nådens år från Herren (Luk. 4:18-19).*

Ett nådens år från Herren

Jesus Kristus blev alltså sänd för att förkunna *glädjens budskap, evangeliet*. Vad är då evangeliets innehåll? Han säger det själv. Han är sänd att förkunna *ett nådens år från Herren*. Evangeliets innehåll är just detta: ”Gud är nådig mot dig. Du har en nådig Gud.” Evangeliet säger inte: ”Det finns *en möjlighet* att Gud kan bli nådig mot dig *om* du gör det eller det.” Nej, evangeliet säger: ”Gud är nådig mot dig. Nådens år är redan här. Gud är nådig mot dig inte för att du gjort rätt för det eller förtjänat det utan för Jesu Kristi skull.”

Evangeliet handlar om Gud och hans gärningar. Jesus Kristus blev sänd av Gud för att träda i ditt ställe och göra det lagen befäller i ditt ställe och lida straffet för synd i ditt ställe. Eftersom han trätt i ditt ställe och levtt ett fullkomligt liv och lidit straffet för synd så räknar Gud dig som rättfärdig för Kristi skull. Du behöver ingenting göra för att bli frälst, Jesus har redan gjort allt som måste göras i ditt ställe. Du behöver inte frukta straffet för synd - Jesus har redan lidit straffet för synd i ditt ställe och därför är du fri. För hans skull äger du istället syndernas förlåtelse, Guds nåd och evigt liv. Detta är en gåva som Gud skänker dig, det är din egendom.

Evangeliet befäller inga gärningar, det varken kräver gärningar eller hotar med straff utan erbjuder istället och skänker nåd och allt gott från Gud, helt gratis och oförtjänt. I evangeliet är det Gud som handlar och ger åt oss gåvor. Vi får stilla ta emot hans andliga och eviga gåvor fast vi inte är värda dem eller gjort något för att förtjäna dem.

Marta och Maria

Man kan säga att lagen kräver en gudstjänst av oss. Lagen säger ”du ska” och ”du ska inte”, den kräver att vi tjänar Gud med våra gärningar. Evangeliet däremot erbjuder oss en gudstjänst där Gud tjänar oss och ger oss allt gott. I evangeliet får vi stilla ta emot Guds tjänst.

Dessa två olika slags gudstjänst ser vi texten om Marta och Maria i

Luk. 10: ”Medan de var på väg gick Jesus in i en by, där en kvinna som hette Marta tog emot honom i sitt hem. Hon hade en syster, Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord. Marta däremot var helt upptagen med allt som skulle ställas i ordning” (v. 38-40a).

Evangelisten Lukas benämner Jesus här med ett grekiskt ord som översätts Herren och som är motsvarigheten till det högsta gudsnamnet på hebreiska JHWH, HERREN Gud själv. När nu systrarna fick ett sådant högt och ädelt besök som HERREN själv, vad är då naturligare än att som Marta genast börja ordna till det bästa hon hade att bjuda på. Hon ville ta tillfället i akt att göra något för Herren och tjäna honom med det bästa huset kunde bjuda. Därför blev hon fullt upptagen med allt som skulle ställas i ordning.

Men hennes syster Maria satt stilla vid Jesu fötter. Hon arbetade inte, hon gjorde ingenting. Hon satt bara och lyssnade till hans ord och tog emot dem. Medan Marta ställde i ordning en stor måltid och tjänade Herren satt Maria och lyssnade till Jesu ord och lät Jesus tjäna henne. Av honom tog hon emot näring för sin själ och, genom tron på hans ord, andliga och eviga gåvor.

Vilken av systrarna gjorde nu rätt och vilken gjorde fel? På det kan vi svara: ingen av dem gjorde fel. Herren har själv befallt att vi ska tjäna honom med vårt liv och allt vi har och det var det som Marta gjorde. Herren vill också att vi ska höra evangeliet och tro det och det var det Maria gjorde. Men när Marta blev stressad av allt som skulle ordnas och ville att Jesus skulle säga till Maria att också Maria skulle hjälpa henne, så blev det hon själv som blev tillrättavisad. Marta ville tjäna Herren med sitt arbete och sina gåvor. Men när hon ville att också Maria skulle prioritera saker och ting på samma sätt och istället för att lyssna först ordna allt som skulle ordnas, fick hon av Jesus veta att det inte var Maria utan hon själv som måste lära sig prioritera det viktigaste. Det står att Marta gick fram till Jesus och sa: ”Herre, bryr du dig inte om att min syster har lämnat mig ensam att sköta allting? Säg nu till henne att hon hjälper mig.” Herren svarade henne: ”Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket. Men bara ett är nödvändigt. Maria har valt *den goda delen*, och den ska inte tas ifrån henne” (v. 40b-42).

Här lär vi oss hur vi ska prioritera. Det enda som är nödvändigt är att lyssna till Herrens ord och tro evangeliet om nåd och syndernas för-

låtelse. Om vi inte gör det så är allt annat förgäves. Om vi än aldrig så mycket tjänar Herren, arbetar och gör goda gärningar, så är allt förgäves om vi inte först och främst lyssnar till evangeliet om syndernas förlåtelse för Jesu Kristi skull. Det är inte vårt arbete utan endast detta evangelium som kan frälsa våra själar. Allt måste komma i rätt ordning. *Den goda delen, det enda nödvändiga, är att vi lyssnar till Herrens ord och tror och tar emot evangeliet om nåd från Gud och syndernas förlåtelse.*

”Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig till att predika glädjens budskap”, sa Jesus. Detta är Kristi uppgift: att förkunna glädjens budskap, evangeliet. Den största ära vi kan bevisa honom är att tillåta honom göra det som han blivit sänt till världen för att göra. Den största ära vi kan bevisa honom är inte att tjäna honom utan att tillåta honom tjäna oss. Det sker när vi liksom Maria stilla lyssnar till hans ord och tror det glädjens budskap han är sänd att predika. Men sedan vi tagit emot evangeliet är det tid för oss att tjäna Herren. Detta är vårt sätt att säga tack för Herrens nåd och godhet mot oss. Vi visar vår tacksamhet mot Herren genom att tjäna honom med de gärningar han befallt i lagen.

Den rätta ordningen

Först kommer det Herren gör för oss. Genom sitt evangelium ger han oss nåd och förlåtelse. Sedan kommer vår tjänst som vi utför och den är vårt svar och vårt tack för Herrens gåvor. Jämför med texten om budorden i 2 Mosebok 20! Först kommer Herrens frälsning: ”Jag är HERREN din Gud som har fört dig ut ur Egyptens land, ur träldomshuset” (v. 2). Sedan följer vad Israels barn ska göra av tacksamhet över att ha en sådan frälsare: ”Du ska inte ha andra gudar vid sidan av mig” etc. (v. 3ff).

Visst ska vi arbeta och sköta våra hem och ta vård om barnen och våra närmaste. Detta är befallt av Gud och gott i hans ögon. Ändå kan ingenting av det vi gör frälsa oss. Och skulle vi vänta med att lyssna till Guds ord tills vi ordnat allt, arbetat klart, städad färdigt, gjort allt som behöver göras - ja då skulle vi aldrig få tid till Guds ord. Vårt arbete blir aldrig färdigt och det kan inte frälsa oss. Ett är nödvändigt - det är att lyssna till Kristi evangelium som har makt att frälsa våra själar. Det är den goda delen. Liksom Maria ska vi också ta del av den goda delen först och främst. Sedan kan vi fortsätta med vårt arbete och göra allt av tacksamhet mot Gud och till hans ära.

”Mina ögon har sett din frälsning”

*Begravningspredikan av Tor Jakob Welde,
pastor i Lutherska Bekännelsekyrkan i Norge.*

Denna begravning är först och främst en glädjefest. Kalle har ju fått det så underbart där han är nu, den plats han alltid har längtat efter att komma till. Nu har han äntligen nått fram till målet, till himlen hos sin Frälsare Jesus. Där slipper han vara sjuk och känna smärta. Det kan vi glädja oss över i dag! Kalle vill inte att vi ska vara ledsna för hans skull och tänka: ”Stackars Kalle som blev så sjuk att han dog.” Han har ju nu fått det bättre än någonsin tidigare!

Samtidigt är det klart att vi också kan bli ledsna när vi tänker på att vi kommer att sakna honom som vi tyckte så mycket om. Vi måste nu leva vidare här utan honom. Därför är det ingen som förväntar sig att vi bara ska vara glada. Vi får sörja och gråta. Men vi ska inte sörja som dem som inte har något hopp inför döden. Gud har gett oss ett härligt hopp, en underbar tröst genom sitt ord. Jesus har besegrat döden och vunnit evigt liv också för oss, och han ska uppväcka vår kropp på den yttersta dagen och förvandla den till en härlighetskropp. Vi får vara tillsammans med vår käre vän Kalle igen, ja, med många andra som har dött i tron på Jesus.

När vi säger att Kalle är hos Gud nu, då menar vi hans själ. Den är i himlen med Jesus. Hans kropp ligger där i kistan och ska i dag begravas på kyrkogården. Kroppen och själen har alltså skilts åt. Men ingen ska tro att Jesus bara har frälst Kalles själ. Nej, Jesus har frälst också hans kropp. Vi vet att sedan Jesus hade dött på korset blev den livlösa kroppen nertagen från korset och lagd i en grav. Men på tredje dagen gick han levande ut ur graven, han var levande igen både till kropp och själ. Och han har lovat att samma sak ska ske med Kalle när Jesus kommer tillbaka. Då ska han uppväcka Kalles kropp ur graven på kyrkogården. Så denna kropp ska alltså bli levande igen, själen och kroppen ska för-

enas igen och vara tillsammans för evigt. Kroppen ska då vara lik Kristi härlighetskropp, helt fri från sjukdom och smärta för alltid.

Jag vill påminna om några verser från Bibeln som jag tror alltid kommer att påminna mig om Kalle. Evangelisten Lukas skriver om den gamle Simeon som var i templet i Jerusalem den dag då Maria och Josef kom, bärande på Jesusbarnet. Gud den helige Ande hade uppenbarat för Simeon att den lille, nästan nyfödde pojken som bars fram just då – att just han var den Frälsare som Gud hade utlovat, den som de så länge hade väntat på! Nu var han där! Och Simeon gick fram och tog Jesusbarnet i sina armar, lovade Gud och sa: *”Herre, nu låter du din tjänare sluta sina dagar i frid, så som du har lovat. Ty mina ögon har sett din frälsning, som du har berett att skådas av alla folk.”* Varför tror ni att de orden påminner mig om Kalle?

Jo, under de sista åren när Kalle var sjuk la jag märke till något hos honom som jag tror egentligen är ganska ovanligt och som gjorde intryck på mig: Kalle hade en sådan frid, han var helt trygg fastän han visste att döden kunde komma när som helst. Han var så beredd att sluta sina dagar i frid. Jag märkte det på vad han sa och jag tyckte jag kunde se det i hans ögon. Han hade sett Guds frälsning, den frälsning som Gud har gjort färdig för alla människor, för alla folk. Kalle hade naturligtvis inte sett Jesus på samma sätt som Simeon, han hade inte hållit Jesusbarnet i sina armar. Men med ”trons ögon” hade han sett Frälsaren. Därför behövde inte Kalle vara det minsta orolig med tanke på döden, utan kan kunde säga som Simeon: *”Herre, nu låter du din tjänare sluta sina dagar i frid, så som du har lovat. Ty mina ögon har sett din frälsning, som du har berett att skådas av alla folk.”*

De flesta människor känner oro inför döden och tycker inte om att tänka på den. Döden är något okänt och ovisst, och därför något skrämmande. Vad kommer att hända med oss när vi dör? Vi vet att det finns något som kallas ”att gå förlorad”! I Bibeln står det en hel del om just detta, att efter döden väntar oss antingen evigt liv och salighet eller evig förtappelse. Det finns bara de två alternativen. Men Bibeln säger också att evigt liv och evig salighet är bara för dem som är heliga och rättfärdiga, så som Gud själv är helig och rättfärdig. Gud kan inte tåla synd.

Ja, men Kalle då? Var inte *han* en syndare? Han var en otroligt fin och snäll man, det vet vi, men han var väl inte perfekt han heller? Nej,

han var en syndare och det visste han mycket väl själv. Hur kan det då komma sig att han kunde vara så lugn och trygg inför döden? Hur kan det komma sig att han har fått evigt liv i himlen hos Gud? För det har han väl egentligen inte förtjänat om han var en syndare?

Vad är svaret? Vad är lösningen på denna gåta? Låt oss noga lägga märke till vad Bibeln svarar, för det gäller inte bara Kalle utan också alla oss andra: Jesus, Guds Son, har förtjänat och vunnit evigt liv och salighet *för oss*. Gud vill inte att någon människa ska gå förlorad. Så högt har Gud älskat världen och alla människor att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom *inte ska gå förlorad* utan ha evigt liv. Guds evige Son blev född som en människa här på jorden för att gå in som Kalles ställföreträdare och *vår* ställföreträdare och förtjäna evigt liv och evig salighet för oss, i vårt ställe. Han gjorde det genom att leva ett fullkomligt heligt liv från vaggan till graven, utan minsta synd. Och detta heliga liv har blivit tillräknat Kalle och alla oss andra. Gud låter Jesu liv gälla som vårt.

När det gäller den tunga bördan som består av vår synd och skuld, har den lyfts av oss och över på Jesus. Han är Guds lamm som bar hela världens synder upp på korset och tog på sig straffet för alltsammans. Han dog för oss, i stället för oss. Jesu blod som rann på korset renar oss från all orättfärdighet. Precis innan Jesus gav ifrån sig livet ropade han: "Det är fullbordat!"

De tre orden "Det är fullbordat!" betyder att allt som skulle göras för att rädda och frälsa oss är redan gjort. Det är färdigt, det finns ingenting mer som vi ska eller kan göra. Och allt detta som Jesus har gjort för oss överräcker Gud till oss som en gåva. Han ger det till oss genom sitt ord när vi läser eller hör evangeliet, vilket sker just nu. Gud säger: "Hör på mig! Var så god! Denna gåva är till dig, Jesus har vunnit detta för dig. Tänk inte att du måste prestera något. Jag ställer inga villkor. Nej, du ska bara få ta emot, lita på det, trösta dig med det. Jag har förlåtit dig all synd, jag har frikänt dig på grund av Jesus."

Tron är inte något som vi presterar. Nej, tron kan liknas vid en tom hand som bara tar emot och griper om den gåva som placeras i handen. Det är alltså inte något *inne i* dig som frälser dig, utan något *utanför* dig själv, något som kommer till dig utifrån, nämligen Jesus och det han har gjort för dig.

Kalle brukade säga: ”Det som Jesus har gjort, det är *ordentligt* gjort”, och ”frälsningen vilar inte på mig eller något jag borde ha gjort. Därför är jag trygg.” Just precis! Det är bara då vi *kan* vara trygga. För om detta på något vis var avhängigt av oss själva och våra ansträngningar, skulle vi aldrig få frid. Då måste vi alltid gå och fundera om det egentligen var tillräckligt bra, det vi hade gjort. Kristendom handlar inte om att vi måste vara tillräckligt bra, men att *Jesus* har varit mer än tillräckligt bra – *för oss*.

Vi är alltså inte frälsta av nåd *plus* något annat som vi själva måste lägga till. Nej, av *nåden allena*. Nåden allena var Kalle ett vittne om, det var det helt centrala i hans tro, och därför var det viktigt att få säga en del om detta nu i dag vid hans begravning. Det var bara på grund av nåden allena som han kunde dö med en sådan ro och trygghet för fyra dagar sedan, och säga med Simeon: ”Herre, nu låter du din tjänare sluta sina dagar i frid, så som du har lovat. Ty mina ögon har sett din frälsning, som du har berett att skådas av alla folk.”

Låt oss följa Kalles exempel, låt oss bara hålla fast vid den gåva som Gud har gett oss, hålla fast vid evangeliet! Jesus har sagt: “Amen, amen, jag säger er: Den som håller fast vid mitt ord ska aldrig någonsin se döden” (Joh. 8:51).

En övernaturlig födelse

Bibeln talar på flera ställen om en övernaturlig födelse. Petrus skriver till de kringspredda kristna i Pontus, Galatien, Kappadokien, Asien och Bitynien att de är "utvalda" (1 Pet. 1:1) och att Gud "genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt" (1 Pet. 1:3). "Ni är ju födda på nytt", skriver han, "inte av en förgänglig säd utan genom en oförgänglig, genom Guds levande ord som består" (1 Pet. 1:23). "Dina ord kom och jag åt dem, ja, ditt ord blev mitt hjärtas fröjd och glädje, för jag är uppkallad efter ditt namn, HERRE, härskarornas Gud", skriver Jeremia (15:16). Till Nikodemus sa Jesus: "Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike" (Joh. 3:3). "Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike. Det som är fött av köttet är kött, och det som är fött av Anden är ande" (Joh. 3:5-6). Paulus skriver till Titus att Gud frälste oss "genom ett bad till ny födelse och förnyelse i den helige Ande" (Tit. 3:5), "vi som levde i ondska och avund" (Tit. 3:3).

Det är märkligt att en skrifflärd som Nikodemus inte tycks känna till denna Guds övernaturliga gärning, den nya födelsens under. Han ställde sig ju frågande inför Jesu undervisning om en övernaturlig födelse efter det att människor avlats och fötts på naturligt sätt: "Hur kan en människa födas när hon är gammal? Inte kan hon väl komma in i moderlivet och födas en gång till?" (Joh. 3:4). Som skrifflärd borde han ha känt till Guds undervisning genom profeterna. Låt mig lyfta fram några bibelställen ur Gamla testamentet som handlar om att barn föds in i Guds stad och rike och blir Herrens lärjungar genom en övernaturlig födelse.

Det jordiska och det sanna Sion

Sion, som skulle vara Guds trogna tjänarinna, övergav sin Herre och drabbades därigenom av barnlöshet och svår ödeläggelse. Jesaja konstaterar: "Hur har inte den trogna staden blivit en hora!" (Jes. 1:21). "Jerusalem vacklar och Juda faller, därför att de med tal och gärningar står emot HERREN... Liksom Sodoms folk bedriver de sina synder öppet och döljer dem inte" (Jes. 3:8f). Men *Herren ska skaffa barn åt Sion genom en övernaturlig födelse*: han ska omvända en kvarleva av Israel (Jes. 10:21) och evangeliets ljus ska nå ut till jordens yttersta gräns. Hednafolk

ska vandra i dess ljus (Jes. 49:6, 60:3). ”Då ska du säga i ditt hjärta: *Vem har fött dessa åt mig? Jag var ju barnlös och ofruktsam, landsflyktig och fördriven. Vem har fostrat dessa? Se, jag var lämnad ensam kvar. Varifrån kommer då dessa?*” (Jes. 49:21). Sion är lika frågande och förundrad som Nikodemus. Hur kan den ensamma och ofruktsamma dottern Sion få barn, så många att ”platsen är för trång för mig” (Jes. 49:20)? Svaret är: Bara genom den nya födelsens under.

Sion uppmanas att glädja sig över denna övernaturliga födelse: ”*Jubla, du ofruktsamma, du som inte har fött barn, brist ut i jubel och ropa av fröjd, du som inte har haft födslovärkar. Ty den ensamma har många barn, fler än den som har man, säger HERREN*” (Jes. 54:1). Ingen mänsklig man kan avla fram Guds sanna barn. De har Gud till sin Far, de är födda ovanifrån. ”*Den som har skapat dig är din man, Herren Sebaot är hans namn. Israels Helige är din återlösare, han som kallas hela jordens Gud*” (Jes. 54:5). ”*Då ska alla i ditt folk vara rättfärdiga och för evigt besitta landet*” (Jes. 60:21). ”*Du ska inte mer kallas ’den övergivna’, ditt land ska inte mer kallas ’ödemark’, utan du ska heta ’min käresta’ och ditt land ’den äkta hustrun’.* Ty Herren har sin glädje i dig, *ditt land har fått sin äkta man*” (Jes. 62:4). Profetens bildspråk är djärvt: Det sanna Sion är Herrens brud och käresta. Guds sanna rike eller land är gift med Herren.

I sitt sista kapitel återkommer Jesaja till den nya födelsens under. Sions sanna barns födelse skiljer sig från den naturliga, första födelsen: ”*Innan Sion har känt någon födslovända föder hon barnet. Innan kval kommer över henne har hon fött ett gossebarn. Vem har hört något sådant, vem har sett något liknande. Kan ett land komma till liv på en enda dag, eller ett folk födas på en gång, eftersom Sion föder sina barn redan när födslovändan börjar*” (Jes. 66:7-8).

Utgångspunkten för profetens beskrivning av Guds sanna och eviga rike är det jordiska Israel och det jordiska Sion. Kontrasten är påfallande. Det jordiska Israel är fullt av svek och ofrid och blir ödelagt, det sanna Israel är blomstrande och alla dess invånare har frid och är rättfärdiga. Det jordiska Jerusalem är en upprorisk stad med bräckliga och raserade murar, det sanna Sion är fast grundat och helt enastående (Jes. 2:2), ”*ett skott av min plantering, ett verk av mina händer, för att förhärliga mig*” (Jes. 60:21). ”*Du arma, som har blivit så hemsökt av stormar utan att få någon tröst, med blyglans ska jag nu mura dina stenar och ge dig*

grundvalar av *safirer*. Jag ska göra dina tinnar av *rubiner*, dina portar av *karbunklar* och hela din ringmur av *ädla stenar*. *Dina barn ska alla bli HERRENS lärjungar, och deras frid ska vara stor*" (Jes. 54:11-13). "Du ska kalla *dina murar* för *frälsning* och *dina portar* för *lovsång*. Solen ska inte mer vara ditt ljus om dagen, månen ska inte mer lysa dig med sitt sken. *HERREN ska vara ditt eviga ljus, din Gud ska vara din härlighet*. Din sol ska inte mer gå ner, din måne inte mer avta, ty HERREN ska vara ditt eviga ljus, och dina sorgedagar ska upphöra" (Jes. 60:18-20).

Födda av Gud och trolovade med honom

Det som Gamla testamentets profeter vittnat om med ett djärvt bildspråk formulerar Johannes så här: "Åt alla som tog emot honom (Kristus, det eviga Ordet) gav han rätt att bli *Guds barn*, åt dem som tror på hans namn. De är *inte födda av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan av Gud*" (Joh. 1:12-13). Tron är Guds verk och gåva liksom det frälsningsverk som Kristus har fullbordat och som den troende förlitar sig på. Paulus skriver: "Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, *Guds gåva är det*, inte på grund av gärningar, för att ingen ska berömma sig. Ty *hans verk är vi*, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud har förberett så att vi ska vandra i dem" (Ef.2:8-10).

"Ditt land har fått sin äkta man", läste vi i Jesajas bok. I Hoseas bok säger Herren: "Jag ska trolova dig med mig för evig tid, ja, jag ska trolova dig med mig i rättfärdighet och rätt, i kärlek och barmhärtighet" (Hos. 2:19). Enligt Nya testamentet är Jesus som Guds evige Son *brudgummen* och de troende, hans församling, *bruden*. I Upp. 21:10f kallas bruden för "Lammets hustru", identisk med "den heliga staden Jerusalem som kom ner från himlen, från Gud, och som *ägde Guds härlighet*. Dess strålgans var som den dyrbaraste ädelsten, som en kristallklar jaspis" (jämför med Jes. 54 ovan). Det sanna Sion beskrivs i Upp. 21:12-27 som en övernaturlig skapelse av Gud, en stad utan jordiska paralleller. Till denna stad inbjuds människor som utan Herren saknar Guds härlighet: "Och Anden och bruden säger: 'Kom!' Och den som hör det må säga: 'Kom!' Och den som törstar må komma. Ja, den som vill, må ta emot livets vatten för intet" (Upp. 22:17). "Du ska kalla på ett folk du inte känner, ett hednafolk som inte känner dig ska skynda till dig för HERRENS din Guds skull, för Israels Heliges skull, ty han har förhärligat dig" (Jes. 55:5).

SE

”Kyrkan har missförstått vem Jesus egentligen var”

Denna uppseendeväckande rubrik stod att läsa över en artikel i Dagen den 19 oktober. Den handlar om den märkliga bibeltrohet som den messianska föreningen Shalom nu ivrar för (se artikeln ”Märklig bibeltrohet” i förra numret av *Biblicum*, nr 3, sid. 99-107). ”Messianska föreningen Shalom menar att kyrkan ägnar sig åt avgudadyrkan”, lyder underrubriken. Så här börjar artikeln i Dagen:

Messianska föreningen Shalom menar att kyrkan hamnat fel i sin bibelläsning och missförstått vem Jesus egentligen var. Som en följd av det menar man att kyrkan ägnar sig åt avgudadyrkan när man ber och sjunger till Jesus som Gud.

Alla messianskt troende i Sverige är inte anslutna till Messianska föreningen Shalom. Men i och med sommarens debatt, sina välbesökta konferenser och sin aktiva hemsida har de hamnat i spetsen för den messianska tron i landet.

Dagen har studerat den undervisning som Messianska föreningen Shalom (MFS) offentliggjort på sin hemsida samt i skriftform och sammanfattar nu delar av denna undervisning i följande sex punkter:

1) Hebreiskan är central

Det hebreiska språket är centralt i all undervisning hos MFS. Det anses vara originalspråket, på hemsidan hänvisas till att ”rabbiner dragit slutsatsen att det första som Gud skapade var det hebreiska alfabetet”. I samband med byggandet av Babels torn bröts dock grundtanken, i och med att Gud behövde skapa förvirring bland människorna. Allt sedan dess har språken förändrats vilket gör att mycket förvanskats och tolkats fel, enligt MFS. Stefan Ketril Blad menar att originalspråket ska upprättas efter Messias återkomst, därför vill man redan nu ”vara med i processen att återupprätta originalbetydelsen av orden i Skriften,

som blivit förvridna av den kristna traditionen då man översatte de hebreiska begreppen till grekiska och andra språk”.

Stefan Ketril Blads hela undervisning utgår från de hebreiska orden. Han påstår ofta att det är fel i olika översättningar, att exempelvis Bibel 2000 och Folkbibeln har översatts bristfälligt utifrån sina ”grekiska glasögon”. Själv säger han sig läsa utifrån hebreiskt och judiskt tänkande, vilket han menar är det enda rätta. ”För mig så faller alla bibelställen på plats”, säger han i ett undervisningspass på hemsidan.

Även utläggningen av Nya testamentet (NT) sker utifrån hebreiskan. Forskare brukar uppge att NT är skrivet på grekiska, att inga grundtextmanuskript på andra språk har återfunnits. Men Stefan Ketril Blad slår fast att NT skrevs ”i sin originalform på hebreiska och/eller arameiska”. Den grundversionen var inspirerad av Guds ande, men inte den ”grekiska översättningen”, allt enligt Blad. Stig-Åke Gerdvall, ordförande i MFS, tror också att NT översatts till grekiska. ”Även om det inte varit så, om rabbi Shaul (Paulus) skrivit direkt på grekiska, skedde ’översättningen’ i hans huvud, eftersom all biblisk uppenbarelse givits och formats genom de hebreiska och arameiska språken”, skriver han.

Kommentar: Det är ett falskt påstående att Nya testamentets grundspråk inte är grekiska. MFS får nu en viss frihet att frångå vad som faktiskt står i den grekiska grundtexten, eftersom den inte anses vara den inspirerade grundtexten utan en ofullständig översättning av ett hebreiskt original. ”Originalbetydelsen av orden i Skriften” har ”blivit förvridna av den kristna traditionen då man översatte de hebreiska begreppen till grekiska och andra språk”, heter det. Endast den av MFS påhittade grundversionen av Nya testamentet (som inte existerar i sinnevärlden) ”var inspirerad av Guds ande, men inte den ’grekiska översättningen’”.

2) ”Herren är en!”

Stefan Ketril Blad har i samband med att han studerat skrifterna ”tvingats ifrågasätta hela det teologiska arv” som han fått av den kristna traditionen. Hans tolkning utifrån ”hebreisk synvinkel, inte grekisk” gjorde att han bland annat började ifrågasätta den treenighetslära han vuxit upp med. Han skriver på MFS hemsida att han till en början

blev "mycket störd" över att kunna konstatera att Bibeln säger "Elohim är en, inte tre, som jag fått lära mig".

Blad håller just nu på och sammanställer en bok som ifrågasätter treenighetsläran och dess grund i bibelordet. På den sommarkonferens som MFS och "The Watchman International" anordnade tillsammans i somras på Björkenäsgården i Närke, undervisade han om att Gud är en: "... när Israels barn förstår Herren som en så tänker man inte mer än en. Man tänker inte två eller tre eller sjuttiofem, utan det betyder helt enkelt en.

Kommentar: HERREN är en, det betyder den ende, den enastående, den unike (saknar varje parallell). Denne ende sanne Gud, HERREN, är ett fullkomligt enigt gudomsväsen som är ett "vi" (1 Mos. 1:26; 3:22, Joh. 14:23 /se för övrigt hela Joh. 14-16/). Angående den ende sanne Guden som Fadern, Sonen och Anden i ett enda och enigt gudomsväsen, se bl.a. Bibl. 3, 2007, s. 106f. Den syn som MFS har på grundtexten möjliggör för föreningen att bortförklara Matt. 28:18-20 och andra bibelställen som klart visar att den ende sanne Guden är treenig. Man kan ju säga att dessa ställen "blivit förvridna av den kristna traditionen".

3) Jesus är inte Gud

Konsekvensen av synen att det enbart är Fadern som är Gud är att MFS inte ser Jesus som Gud. MFS betraktar Jesus som en människa som föddes utan "begärelse till det onda". "Enbart en människa, som dessutom är syndfri, kan representera människosläktet och dö i vårt ställe". Det yttersta beviset för att Jesus inte kan vara Gud, menar Blad, är att han dog: "Hur kan Gud födas? Hur kan Gud dö? Det är hedniska idéer om gudar och halvgudar som ligger bakom en sådan lära".

I sin undervisning på sommarkonferensen säger han att Jesus blev sänd som Guds son efter att han fötts, Gud ger honom ett uppdrag eftersom Gud "kan delegera funktionen att vara Elohim till de skapade varelserna". Så när det namnet – eller andra liknande som tolkats som bevis på Jesu gudom – används i NT för att beskriva Jesus ska det inte uppfattas som att han är Gud, enligt Blad. "Det är en titel, en funktion, det är ett arbete, det är ett uppdrag". Andra personer – såsom Israels kungar – har också fått den typen av uppdrag och kallats för exempelvis

Guds söner. Men Jesus har en unik ställning bland dessa enligt Blad. "Han är den eviges representant nummer ett. Han representerade den evige mycket mer och mycket bättre än alla de andra".

Efter sin död blev Jesus förhärligad och upplyft till himlen. Numera är han inte en människa utan en evig varelse satt att regera över himmel och jord i sin Faders namn, enligt Stefan Ketriel Blad. Han och MFS säger helst inte Jesus, utan Yeshua. Dels för att det är det hebreiska namnet, dels för att markera mot kristenhetens Jesus: "Den Yeshua vi talar om är väldigt långt ifrån kristenhetens Jesus. Vi måste göra det klart för oss att jag tror inte på Jesus, jag tror inte på Jesus, jag tror inte på Jesus", säger han och förklarar att han inte kan tro på den Jesus han anser att kyrkan skapat, "den kristne Jesus". "Man har gjort den judiske Messias till en avgud och kallat honom för Jesus". Att sjunga eller be till Jesus som den evige är således en form av avgudadyrkan, enligt Blad. Däremot är det riktigt att be till Fadern i Jesu namn.

Detta är en av anledningarna att deltagare inom MFS inte vill kalla sig kristna, en annan är att man anser att de första apostlarna inte heller gjorde det.

Kommentar: Det som här sägs är så okunnigt och så skrämmande att man helst vill förbigå det med tystnad. De första apostlarna förmedlar som Guds inspirerade uppenbarelse att Jesus är den evige Sonen: "Vi känner den Sanne, och vi är i den Sanne, i hans Son Jesus Kristus. Han är den sanne Guden och det eviga livet" (1 Joh. 5:20). "I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud... Och Ordet blev kött och bodde bland oss" (Joh. 1:1,14). "Judarna sa: 'Du är inte femtio år än, och Abraham har du sett!' Jesus svarade: 'Amen, amen, jag säger er: JAG ÄR, redan innan Abraham blev till.' Då tog de upp stenar för att kasta på honom" (Joh. 8:57ff). "Den som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du säga: Låt oss se Fadern? Tror du inte att jag är i Fadern och att Fadern är i mig?" (Joh. 14:9f). "I dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, HERREN (namnet HERREN användes som ersättningsord för det högheliga gudsnamnet JHWH = "HAN SOM ÄR", i jagform "JAG ÄR", se 2 Mos. 3:14)" (Luk. 2:11). Jesus är både sann Gud och sann människa, bärare av "namnet över alla namn, för att i Jesu namn alla knän ska böja sig, i himlen och på jorden

och under jorden, och alla tungor bekänna, Gud Fadern till ära, att Jesus Kristus är HERREN” (Fil. 2:9-11).

T.o.m. Jesu fiender förstod det som MFS inte förstår, nämligen att människan Jesus är Gud eller, enligt deras otro, ”har gjort sig till Gud”. Därför tog de upp stenar för att döda honom och därför rev översteprästen sönder sina kläder och sa: ”Han har hädat. Behöver vi några fler vittnen? Se, ni har nu hört hädelsten. Vad anser ni?” De svarade: ”Han är skyldig till döden” (Matt. 26:65). Plinius den yngre skrev om de kristna till kejsar Trajanus ca 111: ”De brukade samlas en bestämd dag före gryningen och gemensamt sjunga en växelsång till Kristi ära *såsom till en gud*.” För en utförligare presentation av vem Jesus är enligt apostlarna, se min bok ”Vem är han? Den verkliga Jesus från Nasaret” (2007).

4) ”Jerusalem, inte Rom”

Inom MFS finns en mycket stor tveksamhet kring Katolska kyrkan. Den har haft och har dåligt inflytande över kristenheten, menar man. De svenska kyrkorna var mer rätt förr. Nu när ekumeniken är mer utbredd och vänskapsförhållandet till Katolska kyrkan ökat är de ute på farlig mark. MFS ser Katolska kyrkan som den stora skökan som omnämns i Uppenbarelseboken. ”Det blir mer och mer markant i dag att det finns två andliga rörelseriktningar inom kristenheten mot två oförenliga städer, Rom och Jerusalem. MFS vill allvarligt varna för den falska enhet, som leder till Rom.”

Kommentar: Det är riktigt att den katolska kyrkan med centrum i Rom allvarligt har avviker från apostlarnas och Nya testamentets lära, inte ifråga om treenigheten men ifråga om det rena evangeliet. Den lär nämligen att den rening som innebär att en syndare kan stå rättfärdig inför Gud och ärva evigt liv är en pågående reningsprocess. Bara några få som kallas helgon hinner fullborda den före sin död. De flesta kristna måste fortsätta sin reningsprocess efter döden i skärselden (reningselden). *Det apostoliska evangeliet däremot lär att reningen redan är fullbordad av Jesus och nu erbjuds alla människor gratis som en fri gåva. Alla Kristustroende kallas i Nya testamentet för ”heliga” (helgon), eftersom de tillräknas Kristi helighet av nåd allena. Det rena evangeliet handlar inte till någon del om vad vi ska göra utan vad Gud redan gjort för oss och nu gör*

genom sitt ord. Endast den gåva som evangeliet erbjuder gratis har makt att upptända tro i en syndares hjärta, att föda henne på nytt. Omkring år 400, då det blev ett maktvakuum i Rom på grund av kejsardömets fall, började påvarna och den katolska kyrkan mer och mer spåra ur. Men MFS betrakar den apostoliska undervisningen under urkyrkans och fornkyrkans tid som en urspårning och förkastar därför de fornkyrkliga och bibliska bekännelserna: den apostoliska, den nicenska och den athanasianska. Den nicenska bekännelsen betonar bl.a. att Jesus Kristus är "Guds enfödde Son, född av Fadern före all tid, Gud av Gud, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud, född och icke skapad, av samma väsen som Fadern".

5) Lagen (Torah) gäller

Grunden för människans frälsning och gemenskap med Gud är människan Yeshuas död och uppståndelse. Men "detta innebär inte att tidigare givna förbund är upphävda eller ogiltigförklarade, utan att ett senare förbund bygger på de tidigare. De nyare ersätter inte de äldre. De kompletterar varandra", skriver Stig-Åke Gerdvall i häftet "Det sägs att Jesu apostlar var kristna".

Stefan Ketril Blad: "För oss messianska troende, liksom för Yeshua och hans tidiga efterföljare, är Moseböckerna grunden för den gudomliga skriftliga uppenbarelsen." Övrigt ser han också som Guds inspirerade ord, exempelvis NT, men inte som ersättning. "Vi kan inte ta bort grunden och två våningar på bygget och nöja oss med taket, för då får vi inte hela den gudomliga uppenbarelsen. Vi kan inte heller vända huset upp och ner och lägga taket som grund, för då blir alltihop snett."

MFS menar att det bibliska sättet att leva innebär att fira högtider såsom Shabbat och Chanucka. "De kristna kyrkorna har valt att kalla dem för judiska", skriver MFS och menar att det är Herrens högtider, inget annat. I stället för att fira dem har kyrkorna antagit hedniska högtider, skriver de.

Att hedningarna, alltså icke-judar, som kommer till tro inte skulle stå under lagen (Torah) avvisar MFS. Hedningen "har fått en ny identitet, han är inte längre hedning utan har blivit inympad i Guds folk Israel".

Lagen är inte upphävd på grund av nåden.

Kommentar: Det är riktigt att Nya testamentet (nya förbundet) förutsätter Gamla testamentet (gamla förbundet), annars skulle det hänga i luften. Men gamla förbundet har nu fått sin fulla fullbordan i det nya. Gamla förbundet var en "skuggbild" för den frälsning och verklighet som har kommit i och med Jesus och det nya förbundet. "Kristus är lagens slut, till rättfärdighet för var och en som tror" (Rom. 10:4). Man frågar sig om MFS helt har hoppat över Hebreerbrevet som så tydligt undervisar om att gamla förbundets teokrati, prästtjänst, gudstjänstordningar, högtidskalender, tempel och skiljemur nu har tjänat ut i och med dess fullbordan genom Kristus. Gamla förbundet innehöll en rad bestämmelser om mat och dryck och olika slags reningar, "yttre föreskrifter fram till tiden för en bättre ordning" (Hebr. 9:10). "Torah innehåller endast en skugga av det goda som kommer och inte tingen i deras verkliga gestalt" (Hebr. 10:1). "Så är också det förbund som Jesus har gått i borgen för mycket bättre" (Hebr. 7:22). "Det förbund han är medlare för är bättre, eftersom det är stadfast med bättre löften. Ty om det första förbundet hade varit utan brist skulle det inte behövas plats för ett andra" (Hebr. 8:6f).

Paulus skriver: "Ni som vill stå under lagen (Torah): lyssnar ni inte på lagen (Torah)? Där står skrivet att Abraham hade två söner, en med sin slavinna och en med sin fria hustru... *De två kvinnorna betecknar två förbund. Det ena kommer från berget Sinai och föder sina barn i slaveri, det är Hagar. Ordet Hagar betecknar Sinai berg i Arabien och motsvarar det nuvarande Jerusalem, eftersom det lever i slaveri med sina barn. Men det himmelska Jerusalem är fritt, och det är vår moder... Alltså, bröder, är vi inte barn till slavinnan utan till den fria hustrun*" (Gal. 4:21ff).

6) "Okunnighetens tider är över"

Gudsfruktan har avtagit bland troende de senaste åren, menar MFS: "Laglöshetens ande har påverkat den kristna förkunnelsen och skapat en lära som säger att Guds lag (Torah) inte längre gäller. Därför varnar Bibeln för laglöshet och laglöshetens människa, som skall finnas i den sista tiden", skriver MFS. Stefan Ketril Blad vill att MFS ska vara en motreaktion mot detta. Under rubriken "Okunnighetens tider är över" skriver han: "Låt oss inte längre leva i den okunnighet som andra lever i som inte känner

den Eviges Torå. Det må vara hänt att vi tidigare levde i okunnighet, men den tiden är nu över.”

Som en konsekvens av det slår han sedan fast ett antal ”förhållningsregler för våra konferenser och våra övriga sammanhang”. Bland annat ska deltagarna bara använda ”anständiga kläder som inte är utmanande”; kläderna ska täcka axlar samt inte vara åtsittande, urringade eller genomskinliga. ”Kjolar ska täcka knäna och om männen använder kortbyxor skall de täcka låren”.

Vidare rekommenderas män och gifta kvinnor att ”ha huvudbonad under bön, måltider och möten”. Offer inför Gud ska frambäras ”med ett rent och avskilt kroppsspråk”. Fysisk kontakt med motsatt kön uppmanar Blad att man ska vara försiktig med, kramar bör exempelvis undvikas. Och ”på badplatser bör man använda löst sittande badshorts som täcker låren. Om män är närvarande vid badplatsen är det lämpligt att kvinnor täcker baddräkten med en icke åtsittande t-shirt, samt ett par badshorts (ex. umbros som täcker låren). Det är olämpligt att män som vill leva avskilt för den Evige vistas vid badplatser där kvinnor inte täcker baddräkten”.

Kommentar: När apostlarna talar om okunnighet och okunnighetens tider, syftar de på den oomvända människans blindhet för Guds ord, vilja och frälsningsgärning genom Jesus Kristus. Den sanna kunskapen och gemenskapen med Gud kan inte skiljas från Guds ord och frälsningen i Kristus Jesus. Det hebreiska ordet för kunskap hör ihop med gemenskap. Endast genom Guds Son och hans ställföreträdande gottgörelse för oss har vi frihet och sann gemenskap med Fadern. ”Slaven bor inte kvar i huset för alltid, men sonen stannar där för alltid. Om nu Sonen gör er fria, blir ni verkligen fria” (Joh. 8:35-36). ”Alltså, bröder, är vi inte barn till slavinnan utan till den fria hustrun. Till denna frihet har Kristus gjort oss fria. *Stå därför fasta och låt er inte på nytt tvingas in under slavoket*” (Gal. 4:31-5:1).

SE

Utblick över samtiden

Vigslar splittrar Svenska kyrkan

Äktenskap för par av samma kön splittrar Svenska kyrkan, skriver Dagen, se den 21/9-07. Enligt Dagen säger Linköpings stift ja, medan Uppsala säger nej. Stiftsledningen i Uppsala kunde inte enas utan biskop Ragnar Persenius röst fick fälla det avgörande utslaget. ”Det finns starka teologiska skäl för att säga nej till ett utvidgat äktenskapsbegrepp. En kyrka kan inte helt vända sig bort från skapelseteorin. Men vi bejakar att det finns en i kyrkan och samhället erkänd livsform för samkönade par.” Så lyder biskopens motivering för sitt ställningstagande.

Han säger också att frågan är problematisk och den enda lösningen är att trossamfundens vigselrätt upphör. Det innebär att borgerlig vigsel blir obligatorisk för alla äktenskap. Detta skulle också vara en hjälp för kyrkorna att få slut på diskrimineringsproblematiken. ”Jag finner ingen annan lösning, men annars är det svårt att undvika att bli anklagad för diskriminering”, är hans slutsats.

Det är ju anmärkningsvärt att han ser att det finns ”starka teologiska skäl” mot att utvidga äktenskapsbegreppet. Men de är tydligen inte starkare än att kyrkan kunde bejaka en livsform för samkönade par. I vilken utsträckning ska skapelseteorin i så fall vara vägledande? När och var kommer teologin in? Det kanske inte är skapelseteorin som är det mest besvärande utan frågan om risken att betraktas som diskriminerande för den som inte vill utvidga äktenskapsbegreppet?

För tillfället synes det viktigaste vara att bli kvitt diskrimineringsstämpeln. Det måste vara förvirrande för den utomstående betraktaren att en Svenska kyrkans biskop är så förskräckt för diskrimineringsstämpeln att han säljer ut vigselrätten för att komma undan frågeställningen. Om skälet till ett nej i frågan om äktenskapsbegreppets utvidgning vore teologiskt kunde man ju hänvisa till bibelordet. Men det kan man av flera skäl inte göra, eftersom man då genast skulle få en annan stämpel på sig som är etter värre, nämligen fundamentaliststämpeln. Det skulle förmodligen vara det värsta av allt!

Lars Ove Petersson Stening (kd), ledamot av stiftsstyrelsen i Linkö-

pings stift, kommenterar beslutet med att ”teologin är inte så enkel”. Personligen tycker han att ”begreppet äktenskap bör var förbehållet relationen mellan man och kvinna, även om jag respekterar andra samlvnadsformer”. Det är väl knappast teologin som är svår utan den förvända människans syn på Guds förordning och skapelseordning. Själva resonemanget visar tydligt att det inte är teologin som splittrar Svenska kyrkan i äktenskapsfrågan. Teologin är redan borta, däremot kan kravet om den politiska korrektheten fortfarande orsaka en del gnissel. Men det är nog endast en tidsfråga innan allt gnissel är borta, tystat av starka lobbygruppers väloljade förnuftsargument.

Konsekvenserna ska utredas vidare

Nu kommer Svenska kyrkan att behålla vigselrätten åtminstone ett år till enligt det nyligen genomförda kyrkomötet (den 23-26 oktober i Uppsala). Ett beslut i den ena eller andra riktningen hade troligen inneburit en del problem. Enligt ärkebiskop Anders Wejryd har beslutet ingenting att göra med frågan om samkönade äktenskap (Dagen.se 26/10-07). Gunnar Sibbmark, ordförande i kyrkomötet, säger däremot rent ut: ”Vi har som kristna inte råd att tappa kontakten med dem som kommer till kyrkan bara när det är bröllop, dop och begravning. Jag tror att frekvensen skulle sjunka om vi avstod från vigselrätten.” Ett uttalande som visar att de tillfälliga besökare man har i samband med speciella ceremonier betyder mer än de som regelbundet kommer till kyrkan. Förmodligen räknar man med att de sistnämnda är tålmodiga och fortsätter att komma, precis som de gjort under alla åren med läroupplösning i folkkyrkan. De förstnämnda däremot har lite mindre av tålmod och medlemskapet för dem betyder egentligen ingenting.

Sibbmark räknar förmodligen med att ”tiden läker alla sår”, och får bara regering och riksdag säga sitt i fråga om det utökade äktenskapsbegreppet, kan ju alltid Svenska kyrkan hänga på. Det ser inte ut att vara något motstånd mot en välsignelseakt för samkönade par, varför ska man då strida om utökat äktenskapsbegrepp? Ska man inte ta hänsyn till en Guds skapelseordning är det ju endast förnuftet som avgör, eller? Och för en förvirrad kyrkoledning är det tryggt att krypa in bakom en utredning. Men för Lot fanns det bara en enda väg till räddning, att lämna Sodom.

Aggressiv ateistisk offensiv mot religionen

”Samtidigt som mycket tyder på att intresset för religion växer, särskilt bland de unga, växer en ny och allt mer högröstad ateism fram. En inte alltför vågad gissning är att båda fenomenen hänger ihop med varandra”, säger Ulf Jonsson, jesuitpater och chefredaktör för den katolska tidskriften *Signum*, enligt *Dagen.se* 26/10-07. Upprinnelsen till diskussionen är bl. a. en nyutkommen bok, *Illusionen om Gud* av Richard Dawkins. Han är professor i Oxford och hans specialintresse är livsåskådningsfrågor och religionskritik.

Författarens intention är att göra läsaren till ateist. I synnerhet är det de som fostrats i religiös miljö men som i vuxen ålder vill lämna tron som har ”hjälp” att hämta här. I Sverige har Dawkins en trogen vapendragare i förbundet Humanisternas ordförande, Christer Sturmark. Han är medialt begåvad och skicklig debattör och får ofta sina motståndare att framstå som osäkra och vilsna. Eftersom ateismen har en bundsförvant i det mänskliga förnuftet, måste den som försvarar den kristna tron vara förberedd på att hämta sina argument från Bibeln, den gudomliga uppenbarelsen.

Vad ateismen vill bevisa är hur svag religionen är i förhållande till förnuftet. Är kristendomen endast en religion bland andra då håller ateismens argument. I de fall de kristna företrädarna står som försvarare också för andra religioners ”gudar” och handlingar, får de ta konsekvensen. Vi är tacksamma för religionsfriheten, men det betyder inte att vi tror att de religioner som förnekar den treenige Guden och hans Sons frälsaruppdrag är något annat än en mänsklig tankeprodukt. Det skulle nog vara en hjälp för Dawkins och Sturmark om de visste lite mer om den kristna tron. Då skulle de inse att man inte behöver vara ateist för att vara utan Gud och utan hopp. Det räcker med att ha buken till sin gud enligt det apostoliska ordet i *Fil. 3:18-19*: ”Vad jag ofta har sagt till er, det säger jag nu under tårar: många lever som fiender till Kristi kors. De får sitt slut i fördärvet. De har buken till sin gud och sätter sin ära i det som är deras skam, dessa som bara tänker på det jordiska.”

Jesuitpatern Ulf Jonssons analys av frågeställningen är förvånansvärt klarsynt. Unga människors frågor om Gud och religion gör att ateismen får rikliga tillfällen att presentera sina förnuftiga argument mot religioner i allmänhet och kristendomen i synnerhet. I det vakuum som uppstått

i sekulariseringens spår är det helt naturligt att särskilt unga människor ställer frågor om liv och död, så kallade existentiella frågor. Människan är en ”religiös” varelse av naturen och kan inte tillfredsställas av aldrig så stora materiella tillgångar eller rikedomar. Ungdomar genomskådar lätt det ohållbara i den kyliga materialismen och ställer frågor. Det finns alltför många olyckliga ungdomar som lider av livsleda och uppgivenhet, men den splittrade kristenheten kan inte ge svar.

Ateismen är i grunden den ”religion” som i sitt uppror mot Gud säger att Gud inte får finnas. Humanismen är lika fundamentalistisk som vilken annan religion som helst och precis lika intolerant. Ett tydligt bevis för det är kampanjen mot fria religiösa skolor. Dessa skolor har en alltför stor påverkan på barnen, menar man. Det är indoktrinering och är förfärligt att de små ska utsättas för det som de inte har någon möjlighet att kritiskt pröva, är argumentet. Tydligt är det endast den i allt ”objektiva”, statstyrda kommunala skolan som kan ge en helt fördomsfri undervisning. Det är bara så tragiskt att den yttre kristenheten är så vilse och splittrad på grund av bibelkritik och liberalteologi. Det är naturligtvis i sig ett starkt argument för ateismen att peka på.

Endast en sund biblisk kristendom som hämtar sin styrka i Herren och hans ord kan stå emot det ateistiska trycket i längden. Det är den kristendomen som utgör en verklig ”fara” för ateismen. Men den religion som sätter människan i centrum och placerar Gud och hans ord i periferin, hittar nog snart något gemensamt med den ”humana” ateismen. Men aposteln säger: ”De vapen vi strider med är inte svaga utan har makt inför Gud att bryta ner fästen. Ja, vi bryter ner tankebyggnader och allt högt som reser sig upp mot kunskapen om Gud” (2 Kor. 10:4-5b). ”Var är de visa? Var är de skriftlärd? Var är den här världens ordvrängare? Har inte Gud gjort den här världens visdom till dårskap? Jo, eftersom världen i sin visdom inte lärde känna Gud i hans vishet, beslöt Gud att genom den dårskap som vi predikar frälsa dem som tror” (1 Kor. 1:20-21).

AS

Gud är inte död

Göran Rosenberg kommenterar tron att Gud inte finns (ateismen) på ett klagörande sätt i DN den 28 aug. under rubriken ”Gud är inte död”.

På senare tid har en nygammal religion fått ett uppsving. Den kallas ateism och förkunnar att Gud inte finns och att all religion är vidskepelse och vanföreställning. I en bok med titeln "The God delusion" (Illusionen om Gud, nyligen utkommen på svenska) försöker Richard Dawkins inte bara leda i bevis att Gud "nästan säkert" inte finns, utan också att religionen är roten till nästan allt ont. I undertiteln på en motsvarande bok påstår Christopher Hitchens att "religionen förgiftar allt". Varken Dawkins eller Hitchens gör någon som helst skillnad på religiösa fanatiker och religiösa sökare. Alla är de offer för Gudsillusionen och alla bidrar de till att förgifta världen med sina oförnuftiga och ovetenskapliga och i grunden skadliga föreställningar och fantasier.

De som propagerar för ateism anser sig naturligtvis inte alls propagera för en religion utan för raka motsatsen. Den anser att religionen bygger på irrationell tro medan förnekandet av religionen bygger på rationellt vetande...

Enligt Dawkins kan allting i tillvaron förklaras av fysikens lagar. Fysikens lagar förklarar nämligen kemins lagar, som förklarar DNA, som förklarar evolutionen, som förklarar människan. Enligt både Dawkins och Hitchens skulle världen dessutom sett bättre ut om inte religionen hade funnits...

Jag fruktar att de flesta ateister inte är medvetna om att dessa uppfattningar bygger på tro och inte på vetande.

Nytt ateistiskt bokförlag

Det finns mängder av kristendomsfientlig litteratur i dag. Den kristna tron har visserligen ifrågasatts i alla tider men det markanta i dag är att kritiken kommer så starkt från humanisterna. I dag är humanism och ateism ofta samma sak. Man har placerat människan i centrum och avskaffat Gud.

Förbundet Humanisterna har nyligen startat förlaget "Fri tanke". Den första pamflett som detta förlag ger ut är författad av ateisten Sam Harris, som 2005 skrev "The End of Faith" (Slutet för tron). Den pamflett som nu ges ut heter "Brev till en kristen nation". Stefan Gustavsson kommenterade i samband med årets Keswickdagar i Helsingfors bl.a.: "Harris målar upp gudstron som orsaken till allt elände i världen. Han viftar åt alla håll med sina argument men missar likväl när han skjuter skarpt.

Det kan bero på att Harris har en materialistisk världsbild.” ”Försvann det onda i de ateistiska regimerna i till exempel Sovjet och Kina?”

Europarådet varnar för kreationism

Den 4 oktober diskuterade Europarådet en rapport om kreationism i Europa. Bakom denna rapport står två parlamentariker, den franske socialisten Guy Lengagne och den luxemburgska liberalen Anne Brasseur. Diskussionen utmynnade i en resolution som godkändes med 48 röster mot 25 (3 avstod från att rösta). Resolutionen, som inte är bindande, uppmanar de 47 medlemsländerna i Europarådet att ”kraftigt motsätta sig varje försök att undervisa i kreationism som ett vetenskapligt område”. Som exempel nämns ”intelligent design” som ifrågasätter evolutionsteorin. ”Om vi inte är vaksamma kan kreationism komma att bli ett hot mot de mänskliga rättigheterna”, varnar resolutionstexten.

Att rapportens varningar för kreationismen och den märkliga uppfattningen att tron på en skapare skulle utgöra ett hot mot de mänskliga rättigheterna är ljuv musik i öronen på ateisten Sturmark och hans kamporganisation Humanisterna är förståeligt. Samma dag som de två parlamentarikernas rapport diskuterades i Europarådet införde SvD en artikel, författad i anslutning till denna rapports varningar av Morgan Johansson (s-politiker och styrelseledamot i Humanisterna) och Christer Sturmark (ordförande i Humanisterna). De skriver bl.a.:

Det är kanske inte allmänt känt vad kreationismen innebär: religiösa fundamentalister, kristna eller muslimer, accepterar inte uppfattningen att människan är släkt med djuren, utan fortsätter att hävda en bokstavstrogen uppfattning när det gäller skapelsen, baserad på religiösa urkunder. ... På senare år har kreationismen börjat torgföras under rubriken ”Intelligent Design” (ID), en lära som i pseudovetenskapliga termer försöker visa att djur och människor skapats av ett intelligent, övernaturligt väsen. ID-förespråkarna kräver att deras uppfattning ska läras ut i skolorna som en teori likvärdig med evolutionsteorin.

Det är märkligt att det är så ovetenskapligt och farligt att upptäcka en intelligent Skapare bakom den fantastiska skapelsen! Hela skapelsen, i stort som smått, vittnar ju om en närmast ofattbar konstruktion,

programmering, samordning och intelligens. Ta bara celldelningen. Den måste ju ha varit planerad (designad) redan när den första levande cellen föddes. Hela fortplantningsmekanismen måste ha varit planerad från första början, till exempel X- och Y-kromosomerna för att säkra en jämn fördelning av avkommans kön. De nödvändiga proteinerna som behövs bildas för varje behov och sker tack vara de egenskaper som varje grundämne fick vid skapelsen. Hur skulle slumpen ha kunnat bygga en livsduglig cell och skapelsen skapa sig själv?

Rapporten till Europarådet varnar för att något liknande kan hända i Europa som redan har hänt i USA. Där har nämligen evolutionsteorin och intelligent design diskuterats i många år. Som ett avskräckande exempel hänvisar Lengagne och Brasseur till en opinionsundersökning från 2005 som visar att 64 procent av amerikanerna vill att ID lärs ut i amerikanska skolor som ett likvärdigt alternativ till evolutionsteorin. Sedan ges en rad exempel på det man menar vara en farlig utveckling i Europa, en uppräkningslista som Morgan Johansson och Christer Sturmark har med i sin artikel:

I Italien utfärdade år 2004 dåvarande utbildningsministern Letizia Moratti, som företrädde Berlusconi's regering, ett dekret för att stoppa undervisningen om evolutionsteorin i italienska skolor (dekretet upphävdes senare).

I Serbien försökte dåvarande utbildningsministern Liliana Colic samma år stoppa undervisning i evolutionsläran, om inte skolorna också tog upp kreationismen.

I Holland 2005 förklarade den kristdemokratiska utbildningsministern Maria van der Hoeven att evolutionsteorin var "ofullständig", särskilt med tanke på hur den utmanats av förespråkare för intelligent design. Hon fick inget stöd för idén att revidera läroplanerna.

I Polen hösten 2006 sa vice utbildningsministern Orzechowski, som företräder ett högerinriktat katolskt parti, att evolutionsteorin var en lögn – inte värd mer än en roman "som kunde vara bakgrund för en science-fictionfilm".

I Ryssland motsätter sig den ortodoxa kyrkan att evolutionsteorin lärs ut som enda vetenskapliga teori på biologielektionerna i ryska skolor. Kyrkan driver sedan februari 2007 ett rättsfall mot ryska staten för att

åstadkomma en förändring av läroplanen.

*Det mest spektakulära exemplet kommer emellertid från muslimskt håll. Den turkiske kreationisten Harun Yahya bedriver en ofantlig dyr kampanj riktad till europeiska skolor och beslutsfattare. Han sprider ett uppslagsverk, *Atlas of Creation*, till skolor i bland annat Frankrike, Belgien, Spanien och Schweiz. Det är tunga lexikon som hittills kommit ut i två band (sammanlagt sju planeras) och vars syfte är att visa att evolutionsförespråkarna har fel, medan Bibeln och Koranen förmedlar sanningen om vårt ursprung. Också alla riksdagsledamöter i Sverige har förärats böckerna.*

I SvD den 6 oktober kommenterade historikern Anders Björnsson Sturmarks och Johanssons artikel. Under rubriken ”Sturmark intoleransens apostel” skriver han bl.a.:

Förbundet Humanisterna, den organisation som Johansson och Sturmark företräder, ville tidigare i år rensa svenska hotellrum från biblar – de brydde sig inte så mycket om grouporren i betal-tv-rutan. ... Humanisterna är en ateistisk kamporganisation på offensiv, men de skulle vara försiktiga med att predika i upplysningens namn. ... Det är svårt att ta en tvivlare på allvar som inte är förmögen till självtvivel. Kreationismens hojtande utgör knappast ett hot mot den biologiska vetenskapen, som Johansson och Sturmark paniskt försöker inbilla oss.

Evolutionsteorins monopolställning

Enligt Dagens Nyheter den 15 oktober tänker skolminister Björklund förbjuda skolan att på biologitimmarna upplysa om andra uppfattningar om vårt ursprung än den evolutionistiska. Samtidigt ska skolan främja kritiskt tänkande och tolerans. Anders Gärdeborn, talesman för den skapelsetroende föreningen Genesis, kommenterar i ett klagörande inlägg i VLT den 20 oktober:

Politiker och skolföreträdare propagerar verbalt för kritiskt tänkande och tolerans. Samtidigt önskar man portförbjuda från skolans domäner möjligheten att naturen kan ha ett intelligent ursprung. Man gör detta med en oförmåga eller ovilja att skilja mellan vetenskap och natura-

lism. Resultatet är en skola som på många punkter blivit tvärtemot sina egna höga ambitioner. Toleransen är utbytt mot svartmålning av meningsmotståndare. Allsidigheten är utbytt mot en enda tillåten tolkning av naturvetenskapliga fynd. Det kritiska tänkandet är utbytt mot präglning i ateistisk evolutionism.

Missförstånd spelar en avgörande roll

I sin artikel visar Gärdeborn hur missförstånd spelar en avgörande roll när man vill förbjuda kreationismen och bara acceptera evolutionsteorin. Han önskar belysa ”tre av de största missförstånden i debatten”:

För det första hävdas att kreationister vill ersätta evolutionsläran med Bibelns skapelseberättelse. Det är inte sant. Vår verksamhet består av i huvudsak två delar. Den första är att på vetenskaplig grund kritisera evolutionsläran. Här pekar vi på avsaknaden av mellanformer mellan högre kategorier av organismer, samt på att det naturliga urvalet inte kan skapa ny genetisk information nödvändig för bildandet av nya organ.

Om inte denna evolutionskritik ryms på skolans vetenskapliga agenda motsäger den sig vetenskapens eget anspråk på att vara självkorrigerande. Evolutionsläran har en given plats i läroplanen, men som teori och inte som faktum. Kreationister sysslar också med att utifrån Bibeln bilda sig en uppfattning om hur skapelsen gick till. Den kunskap vi får på detta sätt är dock inte vetenskaplig, och skall därför inte heller presenteras som sådan. Därför har ateister och humanister inget att frukta.

Vi önskar inte att skolan skall blanda ihop denna uppenbarade kunskap om naturen med den som vetenskapen ger oss. Skolans naturvetenskapliga ämnen skall lära ut naturvetenskap och ingenting annat, dock även den vetenskap som visar på evolutionslärans svagheter.

Det andra stora missförståndet gäller evolutionslärans status som bevisad. Man blandar ihop ”biologisk förändring i naturen” (ibland kallad mikroevolution) med ”gemensamt ursprung” (makroevolution). Gärdeborn skriver:

Ofta framförs att kreationister på religiösa grunder motsätter sig ett vetenskapligt och obestridligt faktum. Men vi håller med om att evolutionen är rikligen bevisad om man med ordet menar biologisk förändring i naturen.

Bland otaliga exempel på denna typ av evolution kan nämnas bakterier som blir resistent mot antibiotika. Men i våra läroböcker byter dock ordet plötsligt innehåll och börjar betyda gemensamt ursprung istället. Logiken blir att eftersom bakterier kan bli resistent så härstammar människan från bakterien. Detta knep att bevisa evolution i en betydelse (biologisk förändring) och sedan hävda att den även är bevisad i en annan betydelse (gemensamt ursprung) är inte objektiv vetenskap. Det är inte ens logiskt hederligt. Varför skall det då få stå ohotat i läroböcker och läroplaner?

Kan man inte skilja mellan vetenskap och naturalism är man illa ute:

Det tredje missförståndet gäller åtskillnaden mellan vetenskap och naturalism. Vetenskap studerar naturens mekanismer och drar förnuftsmässiga slutsatser utifrån det man hittar. Naturalism däremot, gör antagandet att samma natur uppkommit utan övernaturligt ingripande. I ateisters och humanisters argumentation ingår dock att det är mer vetenskapligt att tro på avsaknaden av ett intelligent ursprung än att tro på motsatsen. Därför vill man ge den naturalistiska vetenskapen monopol i våra skolor. Men det går att arbeta precis lika vetenskapligt även med utgångspunkten att det finns en skapare bakom naturen. Teistens tro på Gud är inte mindre vetenskaplig än ateistens tro på icke-gud.

SE

Det kyrkliga läget i Finland

När Svenska kyrkan avfaller från Guds ord brukar det inte dröja länge förrän den finska folkkyrkan följer efter. Visserligen öppnade Svenska kyrkan prästämbetet för kvinnor redan 1958 och den finska folkkyrkan först 1986. Men ofta sker påverkan snabbare. Svenska kyrkan tycks vara en stor inspiratör för hur man ska tycka och tro inom finska folkkyrkan. Här i Finland talas nu ofta om att välsigna homosexuella par, men inga konkreta steg har ännu tagits.

Kvinnoprästfrågan

Det hettar ännu till kring kvinnoprästfrågan. I somras konstaterade ärkebiskop Jukka Paarma i en radiointervju att folkkyrkan inte längre kommer att godkänna att dess arbetstagare avstår från vissa arbetsuppgifter med vädjan till ett av Guds ord bundet samvete. I ett tal vid kyrkomötet några dagar senare sa han att man i en ”kristen kyrka” inte kan tolerera något slags ”utfrysning” eller ”vägran att utföra tjänsteuppgifter”. Enligt honom borde en präst som pga. samvetet inte kan följa kyrkoordningen och sköta de arbetsuppgifter som hör till ämbetet söka sig till tjänster inom kyrkan där han kan utöva sin tjänst med gott samvete och fritt hjärta.

När undertecknad en tid därefter såg mottot för folkkyrkans kyrkodagar, nämligen ”helig enfald”, kunde han inte låta bli att dra på smilbanden. Var det detta som ärkebiskopen och folkkyrkan menade med helig enfald, nämligen den opinion som råder för stunden och som majoriteten kan enas kring? Vi vet av Guds ord men också av kyrkohistorien att det sällan är majoritetsopinionen som är den korrekta. Majoriteten i fornkyrkan ansåg t.ex. att arianismen var en korrekt lära om Kristus trots att Guds ord tydligt lär att Jesus är Guds evige Son och ett med Fadern. Ytterst sällan stämmer det som människan tänker och tycker vara rimligt med vad Gud säger.

Finlands folkkyrka är åtminstone på pappret skild från staten. Men inte så sällan blandar sig staten in i kyrkans angelägenheter. För en tid sedan vägrade två medlemmar i en väckelserörelse (den ene var pastor) att samarbeta med en kvinnlig präst i en folkkyrkogudstjänst. Staten grep in och de åtalades av en statlig domstol för arbetsplatsmobbing. Dessutom åtalades församlingens kyrkoherde eftersom han inte ingripit.

Det kyrkliga förfallet och modernismen smyger sig också in i väckelserörelserna. Den finska evangelieföreningen SLEY, som varit den väckelserörelse som varit mest ”luthersk”, håller nu på att spricka. Orsaken är än en gång kvinnoprästfrågan. En grupp SLEY-medlemmar har samlats för att diskutera möjligheten av att grunda en egen förening som kan ordna verksamhet bland sådana medlemmar inom SLEY som godtar kvinnliga präster. Något liknande är inte på gång inom svenska evangelieföreningen (SLEF), åtminstone inte enligt styrelsens ordförande Ingvar Dahlbacka. Med glädje kan dock påpekas att vid SLEYs årsmöte

i somras invaldes nya medlemmar i styrelsen, så att hela styrelsen nu har en konservativ linje.

Nokia-rörelsen

Den karismatiska rörelsen, som man väl till största delen traditionellt förknippat med pingstvännerna och reformert teologi, håller nu på att göra sig gällande också på ”luthersk mark”. Inom folkkyrkan finns det en rörelse kallad Nokia-rörelsen, en karismatisk väckelserörelse med lutherska förtecken. Ledaren för den är Markku Koivisto, en präst inom folkkyrkan som sägs ha fått apostlatidens andegåvor och som reser runt i landet och ofta samlar skaror på tusen dit han kommer. På hans möten förekommer allt från helbrägdagörelser till s.k. tungotal. Koivisto har under en period på två år avstängts från sitt ämbete, pga. att domkapitlet i Tammerfors funnit element i hans förkunnelse som inte är förenliga med folkkyrkans lära. Nyligen meddelades det dock, att det mellan domkapitlet och Koivisto råder samförstånd igen, och således har Koivisto återfått sin tjänst. Det är uppseendeväckande och för en lutheran oroväckande att en frontfigur i en av folkkyrkans gamla väckelserörelser, nämligen Timo Laato, samverkat med Koivisto i ett av hans möten. Laato har ju gjort sig känd som en förhållandevis stabil luthersk teolog. Frågan är hur framtiden för den s.k. bedjarrörelsen som Laato företräder ser ut, om en av dess frontfigurer ställer sig så positiv till den karismatiska rörelsen. Bedjarrörelsen är en av de äldre väckelserörelserna i Finland och har hittills hört till de mer ”lutherska”.

Märklig nattvard i Borgå stift

Låt mig avsluta denna utblick med en uppseendeväckande händelse i Borgå stift (folkkyrkans svenska stift). Diskussionen går nu het inom stiftet, sedan kaplan Halvar Sandell i samband med en nattvardsgång sagt ”gör bättring” åt en annan präst i stiftet, nämligen Karl af Hällström. Denne har gjort sig känd som en förespråkare för vigslar av samkönade och med anledning av dessa hans åsikter uppmanade Sandell honom helt korrekt att bättra sig. Men han utdelade samtidigt med dessa ord nattvarden åt honom!! Ännu finns i folkkyrkans kyrkoordning en paragraf om kyrkotukt, men den är mer en chimär än ett aktivt redskap i själavårdarnas hand. Sandells förfarande har således väckt mycken debatt.

Dock förundrar man sig över varför sådana som Sandell och andra som vill vara trogna den lutherska bekännelsen blir kvar i en kyrka som i ord och handling tolererar falsk lära. Det är ju omöjligt att bedriva en skriftenlig kyrkotukt i en läropluralistisk kyrka. ”Vänd er bort från dem” ljuder apostelns klara ord.

*Jesper Hansen,
teol. stud., medlem i Lutherska bekännelsekyrkan i Finland.*

Gåvor till gratisspridning

Januari – december 2006

Ingrid Olsson, Säve 50 kr, Rickard Lindmark, Vännäs 150 kr, Hillevi Sjölund, Piteå 100 kr, Lennart Nygren, Granö 50 kr, Ingemar Andersson, Åsljunga 50 kr, Per Balldin, Mellbystrand 350 kr, Turid Welde, Håvik 65 kr, Ida Björkman, Piteå 50 kr, Eskil Engdahl, Trollhättan 50 kr, Ingegerd Öberg, Piteå 50 kr, Hilbert Tollesson, Kungälv, 100 kr, Ulrik Gunnarsson, Ljungby 200 kr, H o E-M Åström, Uppsala 500 kr, Gerhard Hansson, Göteborg 150 kr, Gustav Åström, Uppsala 300 kr, LBK i Bergen gm Tor Jakob Welde, 150 kr.

Summa: 2 365 kr

Gåvor till Stiftelsen Biblicum

Januari - oktober 2007

Tor Jakob Welde, Laksevåg 225 kr; Per Balldin, Mellbystrand 1000 kr; S:t Paulus församling Sthlm/Uppsala 10000 kr; Arne Börjesson, Johanneshov 220 kr; Madeleine Krieger, USA 2000 kr; Gunnar Juelsson, Ytterby 50 kr; Uno Andersson, Kristianstad 300 kr; Alfons Sandström, Tavelsjö 300 kr; Sverre Brandal, Avaldsnes 750 kr; Martin Engvall, Kågeröd 328 kr; Öyvind Edvardsen, Ålgård 300 kr; Sofie o Tomas Erlandsson, Norrköping 1000 kr; Kerstin Waljö, Tännö 200 kr; Raymond Backsjö, Falun 100 kr; Gertrud Balldin, Limhamn 600 kr; Birger Kvilhaugsvik, Avaldsnes 250 kr; Roland Lendheim, Töcksfors 50 kr; Karoliina Karf 100 kr; Jesper Hansen, Åbo 200 kr; Hillevi Sjölund, Piteå 100 kr; Raymond Backsjö, Falun 100 kr; Karoliina Karf 100 kr; G o EM Åström, Uppsala 500 kr; Raymond Backsjö, Falun 100 kr; Öyvind Edvardsen, Ålgård 300 kr; Karoliina Karf 100 kr; Onämnd 1000 kr; Roland Lendheim, Töcksfors 150 kr; Raymond Backsjö, Falun 100 kr; Karoliina Karf 100 kr; Lars Isaksson, Huddinge 100 kr; Raymond Backsjö, Falun 100 kr; Karoliina Karf 100 kr; Anders Kindstedt, Enskede 500 kr; Raymond Backsjö 100 kr; Karoliina Karf 100 kr; Karoliina Karf 100 kr; Onämnd 3000 kr; Raymond Backsjö, Falun 100 kr; Jari Rättö, Märsta 250 kr; Lars Isaksson, Huddinge 100 kr; Raymond Backsjö, Falun 100 kr; Gerhard Hansson, Göteborg 200 kr; Eva Richard Lindmark, Vännäs ”Sven Karlssons minne” 200 kr; Raymond Backsjö, Falun 100 kr; Bo Tholander, Åsa 200 kr; Lars Isaksson, Huddinge 200 kr; Uno Andersson,

Kristianstad 200 kr; Roland Lendheim, Töcksfors 100 kr; Gertrud Balldin, Limhamn 400 kr; Alex Hedkvist, Piteå 200 kr; Öyvind Edvardsen, Ålgård 300 kr; Per Balldin, Mellbystrand 500 kr; Susanne Öhman, Visträsk 100 kr; Jan-Erik Apell, Brastad 100 kr; Lars Larsson, Fotskäl 100 kr; Lars o Christin Gunnarsson, Ljungby "Alfons Sandströms minne" 200 kr; Ulla Peterson, Ljungby "Lilly Eliassons minne" 300 kr; Lars o Christin Gunnarsson, Ljungby "Lilly Eliassons minne" 200 kr

Summa: 27973 kr

Gåvor till gratispridningen Januari - oktober 2007

Madeleine Krieger, USA 800 kr; Ulrik Gunnarsson, Ljungby 250 kr; Ingegerd Öberg, Piteå 50 kr; Raymond Backsjö 100 kr; K-E Karlsson V Frölunda 100 kr; Hillevi Sjölund, Piteå 100 kr; Solweigh Depken, Lidingö 100 kr; Ulla Peterson, Ljungby 600 kr; Gunnar Juelsson, Ytterby 100 kr

Summa: 2200 kr

*Guds Dårskap av
Siegbert W. Becker*

Pris 100 kr. + porto

Biblicum Förlag, Släntvägen 10,
331 35 Värnamo. E-mail: biblicum@bredband.net

Seth Erlandsson

Vem är han?

Den verkliga Jesus
från Nasaret

*En granskning av trovärdigheten bakom olika Jesus-presentationer genom
tiderna. Allt från Nya testamentets vittnesbörd till de gnostiska skrifterna
och sentida hypoteser som i DaVinci-koden.*

Vem är han? Den verkliga Jesus från Nasaret.

Av Seth Erlandsson

Endast 175 kronor

**Biblicum Förlag, Släntvägen 10,
331 35 Värnamo. E-mail: biblicum@bredband.net**

Vädjan om hjälp

■ Vi vädjar till alla som förstår värdet av ett fritt bibelforskningscentrum för information och forskning att ekonomiskt stödja Stiftelsen Biblicum. Utan trogna understödjare kan Biblicum inte fullfölja sin viktiga uppgift.

Bankgiro	Sverige	251-4701
Plusgiro	Sverige	15 23 35-6
DnB NOR	Norge	7877.08.15400
SAMPO	Finland	800017-70843747

■ Hjälpt oss att sprida våra böcker och småskrifter! Inte minst studerande och lärare behöver en saklig information om Bibeln och bibelforskningen, som inte tar sin utgångspunkt i förlagade bibelkritiska teorier utan noggrant presenterar *biblisk tro* och *historiska fakta om Bibeln*.

■ Hjälpt oss också att få flera understödjare och prenumeranter på vår tidskrift!

Stiftelsen Biblicum

Besöksadress:

Hantverkaregatan 8B, 341 36 Ljungby. Tel 0372/86303

Postadress:

Ordförande Alvar Svenson, Klasgatan 10, 340 14 Lagan
Tel 0372/30857. E-mail: alvarsvenson@yahoo.se

Tidskriftens expedition:

Ingvar Adriansson, Släntvägen 10, 331 35 Värnamo
Tel 0370/18217. E-mail: biblicum@bredband.net

Kontakt i Norge:

Egil Edvardsen, Solåsvn. 20, 4330 Ålgård
Tel 51617540. E-mail: egil.edvardsen@luthersk-kirke.no